

2morrow2gether

Vol. No.9, January 2023

The Foundation's School Communique

HAPPY NEW YEAR

Lila Poonawalla Foundation
Leading Indian Ladies Ahead

Established in 1995

Celebrating
27 Years of Excellence

Sharing Happiness...

My Dear Daughters,

We are almost coming to the end of 2022. We are now in December and soon there will be Christmas and New Year, and we will be entering 2023. How fast the year has gone by.

In these three months since August, we have done quite a lot of progress in the schools, connecting with the girls and also with the parents. We visited all the schools and met the daughters. We try to find out what their difficulties are in the training programs. So again, we will be visiting the schools in New Year to be in touch with you all.

We now are happy to see that the Covid is almost gone and as such we have started the offline training programs. Offline the attendance is improving considerably and I request all of you including the parents and the teachers and the daughters to participate in the training programs which we are conducting.

I want to talk to you about our Orchid School Experiment. Orchid Program is implemented after 2019. I went to the school for the opening ceremony of this Orchid Program and we find that Daughters will learn quite a lot of things from the Orchid's appointed teachers who are all students of 10th and 11th standard. The school Principal and teachers of Orchid School are very enthusiastic. Teachers from Bapusaheb Pawar School, Prerana School, CES Utkarsha School and CES Kanya School came to attend the program. Also this program will be ending now in one week's time and I will be going for closing to study the effect on our daughters. From this unique learning after this we

माझ्या प्रिय मुलींनो,

आम्ही जवळजवळ २०२२ या वर्षाच्या शेवटी येत आहोत. आम्ही आता डिसेंबरमध्ये आहोत आणि लवकरच ख्रिसमस आणि नवीन वर्ष येईल आणि आम्ही २०२३ या नवीन वर्षात प्रवेश करणार आहोत. वर्ष किती वेगाने गेले आहे. ऑगस्टपासून या तीन महिन्यात, आम्ही शाळांमध्ये, मुलींशी आणि पालकांशीही जोडण्यात बरीच प्रगती केली आहे. आम्ही सर्व शाळांना भेटी दिल्या आणि मुलींना भेटलो. प्रशिक्षण कार्यक्रमांमध्ये त्यांच्या काय अडचणी आहेत हे जाणून घेण्याचा आम्ही प्रयत्न करतो. त्यामुळे पुन्हा एकदा नवीन वर्षात आम्ही तुमच्या सर्वांच्या संपर्कात राहण्यासाठी शाळांना भेट देणार आहोत.

आता आम्हांला हे पाहून आनंद झाला आहे की, कोविड जवळजवळ नाहीसा झाला आहे आणि म्हणून आम्ही ऑफलाईन प्रशिक्षण कार्यक्रम सुरू केले आहेत. ऑफलाईन उपस्थितीत बऱ्यापैकी सुधारणा होत आहे आणि मी तुम्हाला पालक, शिक्षक आणि मुलींसह सर्वांना विनंती करतो की, आम्ही आयोजित करत असलेल्या प्रशिक्षण कार्यक्रमात सहभागी व्हा.

मला तुमच्याशी आमच्या ऑर्किड शाळेच्या प्रयोगाबद्दल बोलायचे आहे. ऑर्किड कार्यक्रम २०१९ नंतर लागू केला गेला. मी या ऑर्किड कार्यक्रमाच्या उद्घाटन समारंभासाठी शाळेत गेलो होतो आणि आम्हाला आढळले की मुलींना ऑर्किडच्या नियुक्त शिक्षकांकडून बऱ्याच गोष्टी शिकायला मिळतील. जे सर्व १० वी आणि ११ वीचे विद्यार्थी आहेत. शाळेचे मुख्याध्यापक आणि ऑर्किड शाळेचे शिक्षक खूप उत्साही आहेत. कार्यक्रमाला बापूसाहेब पवार शाळा, प्रेरणा शाळा, सी.ई.एस. उत्कर्ष शाळा आणि सी.ई.एस.कन्या शाळेतील शिक्षक आले होते. तसेच हा कार्यक्रम आता एक आठवड्याने संपणार आहे आणि आमच्या मुलींवर होणाऱ्या परिणामाचा अभ्यास करण्यासाठी मी बंद होणार आहे. या अनोख्या शिक्षणातून आम्ही गावडेवाडी शाळांना

Sharing Happiness...

will also give Gawadewadi Schools to send LILA Juniors to get fill of top end School.

The 10th std (Batch 2019) and LILA Seniors (Batch 2017) who are below 60% and parents meeting has taken place and we are trying to help out how to increase the percentage of our daughters. It should not happen that if they do not study then we will have to stop the scholarships. I request you all to please study well because getting the high marks in 10th std and 12th std, will help you to get good college education. Good college education helps to get good jobs and all of you requested and to ensure the 10th, 11th and 12th std you do very well 11th std also is an important examination but it is neglected by the children and the parents. It is important to get all three 10th, 11th and 12th high marks so that average marks they get, on that base they get the entrance to the college.

We have conducted with the help of Rotary Club of Pune an Eye Check-up Camp. Eye Camps of Anjuman English Medium School, Anjuman Urdu Medium School and St. Clare's School are completed. It is very useful and everybody attended the Eye Check-up Camp. Many were found with no problems, some send for recheck-up, some requires specs and few required correction. We will follow it with all the schools, if possible.

The Children's Day celebration went off very well. On that day, Lila Poonawalla Foundation distributed sweets because it was also Chacha Nehru's birth anniversary. We distributed sweets to all the children and not only to LJ's of our schools from the Pune city and Gawadewadi area. The total distribution was over 10,600 students. It was highly appreciated by the teachers, principals and the parents that we are celebrating the Children's Day Now we look forward to having celebrations starting with Christmas and may be New Year.

This year, New Year celebration will be on the low profile because it is for the first time we are having it after the covid closed down.

I wish all of you a great future

Merry Christmas and Happy New Year.

Love You All

लिला ज्युनिअर्सना टॉप एंड स्कूल भरण्यासाठी पाठवायलाही देऊ. १० वी (बॅच २०१९) आणि लिला सिनिअर्स (बॅच २०१७) ज्यांचे वय ६०% पेक्षा कमी आहे आणि पालक बैठक झाली आहे आणि आम्ही आमच्या मुलींची टक्केवारी कशी वाढवता येईल यासाठी मदत करण्याचा प्रयत्न करत आहोत. त्यांनी अभ्यास केला नाही तर आम्हाला शिष्यवृत्ती बंद करावी लागेल, असे होऊ नये. माझी तुम्हा सर्वांना विनंती आहे की कृपया नीट अभ्यास करा कारण १० वी आणि १२ वी मध्ये उच्च गुण मिळाल्याने तुम्हाला चांगले महाविद्यालयीन शिक्षण मिळण्यास मदत होईल. चांगल्या महाविद्यालयीन शिक्षणामुळे चांगल्या नोकऱ्या मिळण्यास मदत होते आणि तुम्ही सर्वांनी विनंती केली होती की तुम्ही १०वी, ११ वी आणि १२ वी इयत्तेत चांगली कामगिरी करत आहात याची खात्री करण्यासाठी ११वी देखील एक महत्त्वाची परीक्षा आहे परंतु त्याकडे मुलींचे आणि पालकांचे दुर्लक्ष होत आहे. १०वी, ११वी आणि १२ वी या तिन्ही परीक्षांमध्ये उच्च गुण मिळवणे महत्त्वाचे आहे जेणेकरून त्यांना सरासरी गुण मिळतील, त्या आधारावर त्यांना महाविद्यालयात प्रवेश मिळेल. आम्ही रोटरी क्लब ऑफ पुणेच्या मदतीने नेत्र तपासणी शिबीर आयोजित केले आहे. अंजुमन इंग्लिश मीडिअम स्कूल, अंजुमन उर्दू मीडिअम स्कूल आणि सेंट क्लेअर स्कूलचे नेत्र शिबीर पूर्ण झाले. हे खूप उपयुक्त आहे आणि सर्वांनी नेत्र तपासणी शिबीरात हजेरी लावली. अनेकांना कोणतीही अडचण नसल्याचे आढळले, काहींना पुन्हा तपासणीसाठी पाठवले गेले, काहींना चष्मा आवश्यक आहे आणि काही आवश्यक दुरुस्त्या आहेत. शक्य असल्यास आम्ही सर्व शाळांसह त्याचे पालन करू. बालदिनाचा सोहळा खूप छान पार पडला. त्या दिवशी लिला पूनावाला फाउंडेशनने मिठाईचे वाटप केले कारण ती चाचा नेहरूंची जयंती होती. आम्ही पुणे शहर आणि गावडेवाडी परिसरातील आमच्या शाळांतील एलर्जेनाच नव्हे तर सर्व मुलांना मिठाईचे वाटप केले. एकूण १०,६०० पेक्षा जास्त विद्यार्थ्यांना मिठाईचे वितरण करण्यात आले. शिक्षक, मुख्याध्यापक आणि पालकांना आम्ही बालदिन साजरा करत आहोत याचे खूप कौतुक वाटले. यावर्षी न्यु इयर सेलिब्रेशन लो प्रोफाईलवर असेल कारण कोविड बंद झाल्यानंतर हे पहिल्यांदाच साजरा करत आहोत. मी तुम्हा सर्वांना उदंड भविष्यासाठी शुभेच्छा देतो.

आनंददायी ख्रिसमस आणि नवीन वर्षाच्या शुभेच्छा !

लव्ह यु ऑल

डॅड

Another Feather in the cap

'Mahatma Award'

'Mahatma Award' the world's highest honor for social impact leaders and change makers awarded to Mrs. Lila Poonawalla (recipient of the Padma Shri award)

On 1st October 2022 Mrs. Lila Poonawalla (recipient of the Padma Shri award) is recognized and honored with the Prestigious 'Mahatma Lifetime Achievement Award.'

Mahatma Award recognizes and celebrates impact leaders and change-makers across the globe, who are making a social impact and leading the way to a sustainable future. Since its inception, the award continues to honor the most accomplished sustainable, responsible, social efforts and initiatives within the private, public, and development sectors. The initiatives range from sustainability to philanthropy, shared value, social impact to corporate social responsibility.

The Mahatma Award is founded and constituted by Amit Sachdeva, more famously known as 'The CSR Man of India'.

'Real Leaders Real Stories'

It is a proud moment for LPF Family, as an inspiring story of our Priti Di, CEO of LPF is featured in a coffee table book A&I Kosh **'Real Leaders Real Stories'** launched recently by Tata Consultancy Services A&I unit.

This book is a collection- featuring 12 women leaders including Priti Khare, who were part of a webinar series organized by the TCS A&I unit for TCS aloe Teams, as part of its Diversity, Equity & Inclusion (DE&I) initiatives, Priti Di addressed TCS global teams on a subject called 'Be Yourself'; she has shared her life story, her experiences, lessons and beliefs

Few of her lessons she shared are 'There is no substitute of 3 Cs - Courage, Consistency and Commitment and 3 Ps - Passion, Perseverance and Persistence. She has shared her strong belief that 'A strong woman stands up for herself, and a stronger woman stands up for everyone else' and 'Being significant is more important than being successful'. The online version of this book is made available by the TCS team, exclusively for LILA Daughters.

We LPF family, well-wishers, friends congratulate Priti Di and wish her many such recognitions and success.

आमच्या शाळेची वेळ सकाळी ११ वाजताची असायची पण आम्ही वेळेच्या आधी हजर असायचो. शाळेत पोहोचल्यावर आम्ही सर्वजण शाळेच्या पटांगणाची साफ-सफाई करायचो आणि नंतर दिवसाची सुरुवात परीपाठाने होत असे. प्रत्येक दिवसाचे विशेष महत्त्व, सुविचार आणि एक छोटीशी गोष्ट यावेळी ऐकायला मिळायची. यावेळी शिस्तीचे पालन होताना दिसायचे. शिकण्यात कधी वेळ जायचा काही कळायचे देखील नाही. दुपारी जेवणाची बेल व्हायची तेव्हा आम्ही सर्व मित्र-मैत्रिणी शाळेत मिळणारा पोषण आहार घ्यायचो आणि सर्वजण एकत्र बसून जेवण करायचो. सायंकाळच्या वेळेला आम्ही खेळायला बाहेर जायचो. कबड्डी, खो-खो, लपाछपी, फुटबॉल यांसारखे सर्वजण मिळून खेळायचो.

मला आठवतंय आम्ही नववीमध्ये असताना सहलीला गेलो होतो. अर्थात त्याला काही खूप दिवस झाले नाहीत. अगदी दोन ते तीन महिने. तेव्हा आम्हाला केवढा आनंद झाला होता. सहलीच्या आधी आम्ही काही दिवस सहलीला जाण्याची तयारी करायला लागायचो. सहलीला गेल्यावर एकत्र फिरणे, मौज-मजा करणे, एकत्र बसून जेवण करणे आणि विविध प्रेक्षणीय स्थळांना भेट देताना गर्दीतून मार्ग काढताना एकमेकांना सांभाळून घेऊन जाणे कायम लक्षात राहते. शालेय जीवनात अजून एक महत्त्वाचा कार्यक्रम असायचा तो म्हणजे कलामहोत्सव. यामध्ये प्रत्येक विद्यार्थी सहभाग घेऊन आपली कला सादर करीत असत. कार्यक्रमाच्या आधी आम्ही काही दिवस कलेच्या तासाला कलामहोत्सवाच्या कार्यक्रमाची तयारी करीत असू. सर्वासमोर रंगमंचावर जाऊन आपली कला सादर करण्याचा आनंद वेगळाच असतो. तसेच शाळेच्या क्रिडामहोत्सव अविस्मरणीय क्षण असायचा. आमच्या शाळेनी तर खूप पारितोषिके जिंकली होती.

खरंच ! बालपण किती निरागस असतं ना ? त्यावेळी आमच्या मित्रांमध्ये कोणी चॉकलेट आणली तर आम्ही ती सर्वजण मिळून खात असू. वर्गातल्या प्रत्येक मित्र-मैत्रिणीची काळजी घेत असू. कोणाला बरं नसेल तर त्याला शाळेतून घरी जाताना आम्ही सर्वजण त्याला घरी पोहोचवून त्यानंतरच आम्ही आपापल्या घरी जायचो. कधी-कधी आमच्यात छोटी-छोटी भांडणे देखील होत असत. मग आम्ही रूसून बसायचो. तुझ्याशी कधीच बोलणार नाही असे सांगायचो पण हा रूसवा काही जास्त काळ टिकायचा नाही. काही क्षणातच परत पूर्वसारखे व्हायचो. पुन्हा हसत-खेळत एक होऊन जायचो. किती सुखद अनुभव असायचा ना तो. तेव्हा आपण पडलो की सारा वर्गच आपल्याला उचलायला धावायचा. हे जिवामावाचं नातं आम्हाला शाळेमुळेच मिळाले होते.

आर्या नंदकुमार पोखरकर
श्रीराम विद्यालय, पिंपळगांव
लीला ज्युनियर-२०२०

Article based on interview of Mother of Dhanashree

Dhanashree Sanjay Hinge received scholarship from Lila Poonawalla Foundation. Her mother said that she understood about Foundation from Hirkani School Principal Mr. Bombale. Dhanashree's younger sister who is studying in 8th grade have received Foundation's scholarship as well. Dhanashree's mother expressed gratitude towards Foundation not just for school kit, but for Training sessions being conducted by the Foundation. These trainings prove to be a life changing experience for girls from Gawdewadi and nearby rural area.

Dhanashree intends to pursue education in medical field & Dhanashree's mother is sure that she will get proper guidance from Foundation about pursuing Career by having right combination of her interest & feasibility.

Dhanashree's mother reiterated that she has brought up her two daughters as a single mother & hence want her daughters to be independent by pursuing career of their own choice. Both of her daughters are committed to their studies.

Interview : By Suhas Kirloskar

Sudoku Question

		7	6		2		8	
3	9			4				
	1							3
9	6						7	
			5	8		9		1
2		8		7	1			4
			3			2		
6				9	4		1	7
4		3	2			5		6

My action plan to improve my performance and my determination to achieve it

A Person needs to achieve certain goals in his life before you can call them successful. The meaning of success is to achieve the goals you have set. I am 20 years old girl and a student of Nowrosjee Wadia college this is where all my goals start. The first goal is to attend college and get a degree with first class. My professional

goals in life are to pass the civil service examination (UPSC) and serve society. Whenever I made my goal or plan I always think a question in my mind and ask myself why is this goal so important for me? where am I standing? and how should I start? When these questions are clear in my mind then I start to follow the plan.

The performance Improvement Plan (PIP) always help students to improve their skill and list when the student will be re-assessed to see how they have grown. In our life, it is important to have an improvement plan because this can help a student or a person to understand exactly what they need to do to better themselves and grow more easily.

On an individual level, I follow some basic steps to achieve my goals.

1. Always have a positive attitude: Working on your performance improvement plan with a positive attitude can help you to reach your goals more easily and create good working habits. If you start your performance Improvement plan with the mindset of improving your skills and attitude toward daily responsibilities. It shows that you are sincere and determined to achieve your goals.

2. Take Responsibility: - I always like to become a monitor and control the class and manage the work with class monitorship this helps me to always increase my confidence.

3. Follow Journal Method: - Reviewing weekly, monthly, and daily targets can help you to recall performance highlights challenges, and any milestones you may have achieved. If you have previously had a performance evaluation at your current work it can be helpful to review it to get insight into how you have developed and grown since your previous evaluation.

I am aware that my action now will define my future tomorrow so I always try to be intentional in life so that I don't have any regrets for the future.

Like the Japanese say, **"you should master your own self and strive to be a better person than your past self rather than others."**

Atiya Akil Attar

Anjuman urdu medium school
Lila Junior - 2014

Happy to get LPF scholarship for Uzma

Uzma who is studying in 7th grade at Anjuman Islam English medium school got scholarship from Lila Poonawalla Foundation. We called her mother to congratulate them on occasion of getting scholarship and getting associated with Lila Poonawalla Foundation. Her mother expressed happiness and informed us that she is very happy since her daughter will now get quality education which she deserved however they could not afford it due to economic conditions. Foundation has started giving various trainings to 7th grade students. Recently a Doctor visited school and had interactive training session about understanding Health issues. These topics could not be discussed at home hence her mother was very happy that Uzma is now getting awareness about these issues due to association with Foundation. Earlier Uzma was hesitant to talk about health issues openly however she is getting knowledge through trainings and now she has started sharing the knowledge, discuss issues at home as well.

Recently Uzma learnt about practical usage of Mathematics while visiting any shop/market. Uzma's mother informed that these trainings were very useful since she used to talk a lot at home after each of these training sessions. Uzma's mother assured that they will try to send her at nearby shop to understand practical mathematics.

Uzma's father is a construction worker. Uzma's both parents could not complete their school education till 10th however they intend to ensure that Uzma should complete till her graduation, so that she can be independent. Uzma's mother expects that Uzma will get all education facilities so that Uzma will complete graduation & start her own earning through career as per her wish.

Interview by : Parents

Do You Know?

Journey of Success from LILA Daughter

Kirti's secret of success in career

Kirti Dilip Yeole completed her Diploma in Computer Engineering at Trinity College of Engineering and Research, Pune, by scoring 87.99 percentile & completed graduation in Computer Engineering at Sinhgad College (Wadgaon) by scoring 9.87. Kirti later on completed Internship of 3 months with Digichorus Technology Pvt. Ltd & 8 months Internship with Cognizant Technology Solutions. Kirti is now working at Digichorus Technology Pvt. Ltd. as a Software Engineer.

Kirti was Lila Junior of 2012 batch while she was pursuing school education at Camp Education's Kanya School. Kirti proudly talks about Lila Poonawalla Foundation since she got support from Foundation while her family was struggling through Economically critical phase. Kirti has 2 younger brothers, mother & father in her family. Her father works as a Driver. In spite of number of challenges, Kirti scored 82% in SSC Board examination. She attended Foundation's training programme on Career Guidance where she could get overall idea of pursuing Diploma in Computers. Later on she discussed it with some of College students who were pursuing the Diploma & Degree.

Kirti has pursued school education in Marathi medium. Hence pursuing Diploma & Degree in English medium was little bit challenging. Hence she attended Trainings conducted by Lila Poonawalla Foundation on Spoken English which helped her a lot in terms of gaining confidence while communicating in English. Kirti faced challenges while reading text books of Physics, Chemistry. Hence she used to study everyday for 2 hours with specific focus on difficult subjects. Kirti scored 70% in first year, 80% in second year & 89% in last year & completed graduation in August, 2022 with support from Foundation. Kirti's hard work is evident in her consistent performance since most of the students fail even to maintain same score. While pursuing Computer Engineering, she did not have laptop of her own. While pursuing Diploma, she used Laptop of her neighbour. Later on she purchased her own laptop while pursuing Degree.

Kirti appeared for 5 Campus Interviews and was selected by Cognizant as Intern. Interestingly, Kirti

Kirti had applied for Internship while she was in last year of Graduation. Kirti completed her eight months internship however could not get permanent job from the company. Hence she proactively tried other opportunities of job & got selected at Digichorus Technology Pvt. Ltd. All students who are pursuing Computer Engineering need to note that Kirti could get job offer from Digichorus since she already had done Internship earlier while she was in second year of Degree. Payment offered by companies as a part of Internship ranges around INR 3000 to INR 10000. Generally students pursuing Computer Engineering have high expectations as first salary. However Kirti's example is self explanatory.

Kirti proudly informed that she had attended most of the trainings conducted by Lila Poonawalla Foundation, which helped her in completing graduation & getting the job. Six months' mentorship program by Amdocs proved very useful for Kirti. Neha Jadhav was her mentor for six months. She regularly attended daily calls with her mentor for six months.

While I asked Kirti about how she would like to advise Lila Juniors or Seniors, Kirti said that she could achieve the success due to support from Foundation. Girls are capable of achieving success however they should attend all training programmes and should plan their studies meticulously. Girls should independently submit their scholarship forms, should visit Foundation's office, interact with Mom-Dad and should always ask for training programs as per requirements. Girls who do not attend training programs will face lot of challenges during their Interviews. Focussed efforts will always help Lila Girls in their career. Kirti reiterated that Lila Poonawalla Foundation gives scholarship with minimum expectation from Girls about their sincere efforts in submission, attending trainings, focus on planned studies. Girls can achieve success by giving their 100% commitment towards their studies.

Interview by : Suhas Kirloskar

Kirti Dilip Yewale

Camp Education Society Girls Marathi High School
Lila Junior-2012

माझ्या जीवनातील अविस्मरणीय क्षण

माझे आयुष्य अनेक घटनांनी भरलेले आहे. परंतू असे काही प्रसंग घडलेले आहेत ज्यांना मी कधीही विसरू शकत नाही. या प्रसंगात मी जीवन व मृत्युला समोरासमोर पाहिले होते. जीवन मला एकीकडे ओढत होते आणि मृत्यु एकीकडे. जसं लहान मुल

चेंडूला इकडून तिकडे फेकतात. त्याचप्रमाणे मी जीवन व मृत्यु दोघांच्या मध्ये इकडून तिकडे हेलकावे खात होते. परंतू शेवटी जीवनाचा विजय झाला आणि त्या कठीण परिस्थितीतून मी बचावले. परंतू आजही त्या प्रसंगाला आठवून माझ्या शरीरावर शहारे येतात.

हा प्रसंग फार जुना नाही फक्त १-२ वर्ष झाले असतील. आमच्या शाळेला उन्हाळ्याच्या सुट्या लागल्या होत्या आणि आम्ही सर्व मैत्रिणींनी असे ठरवले की काश्मिरला फिरायला जायचे. उन्हाळ्याच्या सुट्या पूर्ण एक महिन्यापर्यंत होत्या व आमच्यातील एक मैत्रिण आधीच काश्मिरला पोहोचली होती. तिने आमच्या आवडीनुसार राहायला जागा व हाऊसबोट भाड्याने घेतली. पाण्यावर तरंगत्या होडीवर बनवल्या जाणाऱ्या घरांना हाऊसबोट म्हंटले जाते. दोन दिवसांनंतर आम्ही सर्व मैत्रिणी काश्मिरला पोहोचलो. मी आयुष्यात पहिल्यांदाच हाऊसबोट पहात होते. आमची हाऊसबोट काश्मिरमधील डल झील वर तरंगत होती. डल झील जवळपास १८ कि.मी. पसरलेले आहे. डल झील सारखा सुंदर व निर्मळ तलाव मी आयुष्यात पहिल्यांदाच पाहिला. आम्ही आमच्या हाऊसबोट मध्ये शिरलो. बोटच्या बाहेर सुंदर तलाव आणि सुंदरशा हाऊसबोट मध्ये आम्ही सर्व मैत्रिणी सकाळ संध्याकाळ जेव्हा इच्छा होईल तेव्हा तलावात उडी मारायचो आणि जोपर्यंत पाण्यात आंघोळ करून थकत नाही तो पर्यंत मस्ती करायचो.

एक दिवस आमच्या सर्व मैत्रिणींनी डल झीलच्या दुसऱ्या किनाऱ्यावर म्हणजे शालीमार बागेपर्यंत जाऊन येण्याचा निर्धार केला. खाण्यापिण्याचे व इतर सामान व सर्व वस्तू नावेमध्ये ठेवून सोबत एका नाविकाला घेऊन जाण्याचा निर्धार केला व आम्ही सगळे निघालो. मग तिथून निघून आम्हाला दहाच मिनिटे झाली असतील तर पुढे गेल्यावर ढग कडाडू लागले, आकाश काळा रंग घेऊ लागले. सोबत असलेला नाविकाने आम्हाला लगेच बोट मागे फिरवण्यास सांगू लागला पण सगळ्यांनी नकार दिला. त्यात पहिला नकार माझाच होता. मला वाटू लागले की जेवढा वेळ आपण येताना

घालवला होता तेवढ्या वेळेत आपणशालीमार बागेत पोहचू, नाइलाजास्तव नाविकाला आमचे म्हणणे पटवून घ्यावे लागले. त्यानंतर आम्हाला बोट चालवायला अजूनच उत्साह यायला लागला. आम्ही पुढे जाऊ लागलो. तेवढ्यात आमच्या डोक्यावरून वारे वाहू लागले आणि समोरून लाटा उसळू लागल्या, बोट जोरजोरात हिसके खाऊ लागली. तेवढ्यात आम्ही सगळे घाबरून गेलो, आमचे मानसिक संतुलन बिघडले, नाविक आम्हाला ओढू लागला. समोरून एक जोरात वेगाने लाट आली आणि लाटेच्या धक्क्याने आमची बोट पलटली.

दुसऱ्या दिवशी मी डोळे उघडले तेव्हा मी श्रीनगरमधील एका हॉस्पिटलमध्ये होते. माझ्या समोर एक नर्स उभी होती. मी तिला माझ्या मैत्रिणींबद्दल विचारले, तिने मला सांगितले की, सर्वांना सुखरूपपणे बचावण्यात आले होते व तेही याच हॉस्पिटलमध्ये आहेत. मी मनोमन ज्यांनी आम्हाला वाचवले त्यांना धन्यवाद दिले.

या घटनेला घडून जवळपास २ वर्षे झाली आहेत. पण आजही मला तो कालचाच प्रसंग वाटतो. तो प्रसंग आजही आठवला की अंगावर शहारे येतात व मनातील धडधड वाढते. जीवन व मृत्यु हे परमेश्वराच्या हातात असते. आजही त्या परमेश्वराचे मी आभार मानते. त्याक्षणी मला समोरच मृत्युचे दर्शन झाले होते. आता मी माझ्या जीवनातील प्रत्येक क्षणाला महत्त्व देते. असा तो माझ्या जीवनातील अविस्मरणीय क्षण आहे.

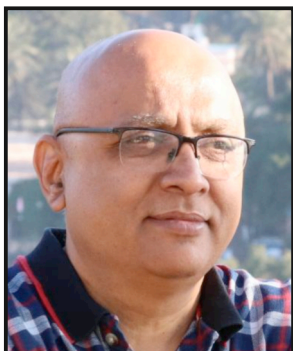
कृतिका रविंद्र पाटील

डॉ. कलमाडी शामराव कन्नड मेडिअम स्कूल
लीला ज्युलियर-२०१९

5	4	7	6	3	2	1	8	9
3	9	6	1	4	8	7	5	2
8	1	2	7	5	9	4	6	3
9	6	1	4	2	3	8	7	5
7	3	4	5	8	6	9	2	1
2	5	8	9	7	1	6	3	4
1	7	9	3	6	5	2	4	8
6	2	5	8	9	4	3	1	7
4	8	3	2	1	7	5	9	6

**Sudoku
Answer**

Tadoba Jungle Safari

Guess the most dangerous animal in Forests of Maharashtra. I was under impression that Tiger must be the name however when I travelled Tadoba with Bird-Wild life expert Mr. Anuj Khare, I understood that Sloth Bear is the most dangerous. It is not an attractive in terms of our looks. Beauty lies in the eye of beholder. Though it is named as Sloth, it is not its characteristic. Human beings

have named it as Sloth with misconception as per the looks of the animal. Polar bears live in the frozen Arctic landscape, the northernmost point on the planet. Polar bears range across the Arctic Ocean, in parts of Canada, Alaska, Russia, Greenland and Norway (Svalbard). Its looks very attractive in terms of white colour. Polar Bear sleeps during entire cold season. However we don't call them 'Sloth'. So, our perception depends on looks of animal. Sloth Bear, we saw in Tadoba forest, when our jeep driver pointed out and advised us to look in the Bamboo trees. We could see that black spot was coming towards us which was a Sloth Bear. His average weight ranges from 54 to 140 kg. He was quite engrossed in his search for insects in soil. Later on he started uplifting some stones and started insects which were hidden below stones. Later on he crossed the road without bothering who are looking at him, travelers in jeeps which were clicking photographs.

If anyone encroaches his territory, Sloth Bear attacks the animal quite aggressively. If any Sloth bear is running behind you, be aware that he can catch you by running aggressively. Leopard always keeps an eye on kids of sloth bear however mother Sloth Bear takes care of her kids. One slap of Sloth Bear can injure Leopard for weeks. World has 8 types of Bear viz Brown Bear, Asiatic Black Bear, Sloth Bear, Giant Panda Bear, Spectacled Bear, Malayan Sun Bear, North American Black Bear & Polar Bear.

In spite of watching such a dangerous animal in Tadoba forest, everyone was just searching for Tiger. One should travel in forest with an open eye and mind to enjoy forest. We need to always travel in forest with a guide who knows Bio-diversity. I have enjoyed travelling with experts like Anuj Khare in last 20 years while travelling in forests in Uttarakhand (Chakrata), Andaman, Assam, Manipur, Rajasthan & Maharashtra state. There are number of dos & donts while travelling in forest. We should avoid talking to each other loudly, should wear cloths which match colours of forest. We should not make any attempt to attract birds-animals in forest since we are guests in their territory.

During four days' stay in Tadoba, we saw While Throated Kingfisher (Pied Kingfisher), Stork billed Kingfisher. Kingfisher can be spotted hovering over lake or river water. Kingfisher's dive to catch fish inside water is amazing site. We saw Stork billed Kingfisher as well having Olive Brown head. A bird was repeatedly smashing its face into a tree. It was a woodpecker. When a woodpecker slams its beak into a tree, it generates a shock. If something in a woodpecker's skull were absorbing these shocks before they reached the brain then, on impact, a woodpecker's head would decelerate more slowly compared with its beak. Woodpeckers have undergone millions of years of evolution to minimize shock absorption. During the Jungle trail, we watched many birds like

Huppo, Indian roller, Crested Serpent Eagle, Orange Headed Black Thrush, White eyed Buzzard, etc.

I got to know about Water birds' classification while I was pursuing Ornithology course by Dr. Satish Pande. Hence I could bifurcate between water birds which I saw. Birds like Greater Eagret, Spot billed Duck, Black headed Ibis, Open Billed Stock were having their unique identity though most of them were sitting together near water ponds.

While travelling in forest, generally we ignore bifurcation of trees. Madhuca Longifolia well known as Mohwa is one of the most important of Indian forest trees, not because it may possess valuable timber - and it is hardly ever cut for this purpose - but because of its delicious and nutritive flowers. Medicinally the tree is very valuable. The bark is used to cure leprosy and to heal wounds, the flowers are prepared to relieve coughs, biliousness and heart-trouble while the fruit is given in cases of consumption and blood diseases. Apart from Mahua, we saw Bamboo tree. The biggest surprise was Ghost tree which certainly gives you the goosebumps, especially if you see them in the shadowy lights of an afternoon or evening. During the travel, we experienced watching trees like Tendu, Katesawar, Sagwan, Palas, Arjun, Mango, Pangara. However the most memorable was Ghost tree.

One evening our guide advised driver to stop the jeep and advised all of us to quietly observe the road ahead. A Tiger came out of bush and started walking towards our jeep. He walked alongside our jeep and I was thrilled though I could click couple of photographs. We call it Indian Tiger however Tigers arrived in India long back by travelling from Siberia. Number of tigers were hunted by Kings & British rulers just for their pleasure. Hence a biggest concern is about declining numbers of Tigers. Panthera Tigris Altaica is scientific name of Tiger from Siberia. As a Scientific name, Indian Bengal Tiger is called Panthera Tigris Tighris. His height is 3 to 4 feet & weighs around 180 Kg. It can be found in Kanha, Bandhavgad, Ranthambor, Pench reserve forests. After giving birth, mother tiger takes care of kids. Tiger is not a family animal like Elephants. Tiger, being from Cat family, marks their own territory. There are incidences where grown up baby tiger fights with his mother for acquiring territory.

Overall, it was quite a learning experience while travelling in Tadoba. So much bio-diversity can be experienced in such a Jungle Safari, whenever we are not travelling just for a Tiger.

Suhas Kirloskar

My Action Plan

My Action plan to improve my performance and my determination to achieve it.

Being a student, we always have tons of tasks to be completed and we struggle a lot for the same. We struggle because we lack focus and concentration. And the greatest problem to add is procrastination. We also fail to Prioritize our tasks and skip

time management. So, today to make it simple and interesting to read I'll list down some techniques that I follow to improve my performance.

I. When you have too many competing priorities. It can be a struggle to know which to do first. It is a paradox of choice. Too many options lead to mental overwhelm but the ability to prioritize tasks is a Core skill of peak performers.

So, two helpful tools for managing priorities.

1. Binary comparison

While prioritizing a task only compare two options at a time. The brain is much better at making binary decisions i.e. either/or OR yes/no. Write your priorities and post them, then compare 2 posts at a time to narrow down your options to what's actually doable.

2. The Eisenhower matrix.

Look at each individual task & ask 2 questions:

How urgent is this?

How important is this?

and divide them accordingly

	urgent	not urgent
Important	Do	Decide
Not- Important	Delegate	Delete

If the task is urgent & important, do it first & if it's important but not urgent decide to schedule a time for it later, urgent & not important delegate it and finally not important & not urgent then delete and eliminate it altogether.

I. The most successful business leader and peak performers understand that our brain has a finite capacity of brain power to make well-thought-out decisions so making fewer they wear, what's for the more brain power they reserve for truly important decisions. They "ROUTINIZE" themselves using the principle of compensatory control and you can apply this principle too, to free up brain power for the important decisions in your workday it's about simplification. Have a regular wardrobe where you've paired items of clothing, do your shopping or other outdoor works on the same day each week & have a morning routine. This way you will have more brain power for the decision that matters.

Know your Biological prime time: - Are you a morning lark or a night Owl? When do you do your best work? All of us have a unique body clock that determines our most productive hours. Our Biological prime time is a secret of our peak performance. So, understand it and manage your tasks around that. Over a week also, track your take advantage of this peak to focus on tasks that you procrastinate from. Its so much easier to listen to how your body works then to find it so take notice of your bodily cues and leverage them.

For staying motivated.

How you speak to yourself has a huge impact on your ability to succeed and stay motivated. When it comes to your goods here are 2 patterns you need to cognitively reframe to increase your chances of success.

1. Avoid the language of 'have to' & 'should'

These are demotivating words implying obligation instead of "I have to update my resume" or "I should update my LinkedIn" Switch to "I get to" "I choose to" or "I want to update it"

2. Have a zero-tolerance policy for self-criticism In studies with competitive athletes self-criticism had detrimental consequences on performance, instead, flip to more affirming inner language "I'm ready & prepared" or "I'm learning through the challenges" or "I'll find a way to make it work." Changing what you tell yourself changes how you feel. It impacts how you show up and what you achieve.

To get clear on your goals. One of the biggest blockers when it comes to goal achievement is a Lack of clarity.

Here's a simple 3 step process to help you clarity where you're heading.

Step 1.- Be clear on your why. this is based on your -Passion, the contribution or the legacy you want to make/ leave behind

Step 2.- Create a compelling vision based on your- Purpose who do you want to be? What will you be doing? Why do you want that?

Step 3.- Set your superordinate goal which is based on your-vision of all the things that you had envisaged, what's most important? why is that important to me? & when will I start?

This is how you can gain greater clarity in what you want.

Gaining clarity

Why	Vision	Goal
Passion	Be	Why
Contribution	Do	Who
Legacy	want	when

all these things work for me nicely. Hope you do the same for your growth.

All the best!

Nikhat Abdul Naeem Shaikh

Lila Junior-2014

Anjuman Urdu Medium School

Orchid Programme

Fun and Learn Program for LILA Juniors at The Orchid School

An innovative Twinning Program was organized by Lila Poonawalla Foundation with the help of The Orchid School, Baner in the months of November and December 2022

Total 45 LILA Juniors (LJs) along with their teachers from four schools from Pune city (CES Girls' School, Bapusaheb Pawar Girls' School, CES Utkarsha English Medium School and Prerana School) participated in this 8-day Fun and Learn Program over four weekends organized at The Orchid School. The objective of the program was to expose the LILA Juniors to peers from diverse socio-economic backgrounds, give access to high-quality education and improve communication and academic skills of LJs.

The LJs were provided with the bus facility to commute from their respective schools and served with delicious breakfast, lunch and refreshments by LPF. The Orchid School's students from 11th and 12th grade were the facilitators, called 'Da' and 'Di', taught academic subjects like English, Math, Science and ICT (Information and Communications Technology)

followed by the science experiments in Science Lab during these eight days. In addition, there were various extra-curricular activities on art, music and sport.

This program provided opportunities to our LJs and the student-facilitators from Orchid School to interact with each other in order to improve their communication skills and relationships. Our LJs got exposure to new environment that they haven't been exposed to and moreover, fostered the attitudinal and behavioral changes amongst them. In addition, the teachers from the schools attended this program which will create exposure not only to the LJs but also thousands of students from these schools as the learnings and experience of this program will be shared by the LJs and the teachers.

Dad's visits during this program to encourage all the participants added more life and enthusiasm among the LJs throughout the program. On the last day Dad was impressed by seeing the confident and extrovert LILA Juniors. Overall, the program had a big impact on all the LILA Juniors and teachers.

Math Class

English Class

Science Experiments

Lunch Break

Drum Class

Computer Class
All LILA Juniors as well as

Gratitude and giving back

I am Puja Savkar Borude, Lila Girl . I did my Btech in Computer Science & Engg & Currently, I am working in TIBCO S/W as an IT professional I feel very blessed that I got connected to Lila Poonawala foundation back in & found my role

model here. I learnt a bunch of good things here but one I should highlight is Sharing joy is doubling your own happiness.

Every of us have gon through the tough & difficult times during Covid. Some positive things also happened It taught us the importance of health, exercise, yoga, fresh food cleanliness etc. Talking about myself, I got a lot of time to spend with my family & my Yoga and reading routine got regularized. Done all these activities with all my cousins was just a great experience.

I had started one fruitful initiative during lockdown. I use to reserve 2 hours of my daily routine for students in my area, & I use to utilise that time to teach them their syllabus, to guide them, to mentor them. to conduct test series in the hope that they'll get benefited from it. It was a small group of 18-20 students, but was giving me tremendous satisfactory I have shared this beautiful initiative with Mom & then she had asked me to help our Lila girls, conducts sessions for them.

And that's where the journey begins It's been a great ride so far & would really love to xtend my hands in allonging as well as upcoming projects I am basically teaching chemistry to all 10th grade english medium & semi medium girls. starting from 2020. Now this is my 3rd batch, I always enjoy interacting with all my little sisters, they all are very very talented, ambitious & big dreamers and I am happy that I am doing a small contrib in their lives which will help them to reach to their goals I fel so proud hearing all their life goals & I wish everyone of them should achive it.

Happy to see that the last 2 batches showed great results.

Teaching girls using presentations, onenote, diagrams, explaining chemical reactions, setting question papers & conducting online tests, I am enjoying it fully seems like I am a good teacher also along with an IT professional. Thanks to LPF for this great opportunity, I am indeed grateful for it. It's so so satisfactory to water the roots of the tree which once gave you shadow & shows you the correct path.

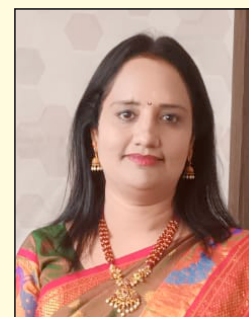
I am also supporting the educate of one egg girl starting from this year. Nothing gives you so much happiness. than the one you feel when you lighten up someones life. Till date, LPF has reach out to thousands of girls & brightenes their further. I am just trying to add my little support to LPF And I urge all the Lila girls & Lila fellow to come forward & be the part of this giving back program. Let this legacy will continue in millions & billions of years to come & without a doubt, that is the best gift we can offer to our mom & Dall Let's together make this world a better place to live.!

Puja Savkar Borude

Lila Girl-2012

कविता

समंदर से तुम, चांदनी से हम
ओढने का हक तो सदियों से है।
किनारे से तुम, लहर से हम
मिलने का हक तो सदियों से है।
बारिश से तुम, मिट्टी से हम,
भीगने का हक तो सदियों से है।
फूल से तुम, खुशबू से हम,
महकने का हक तो सदियों से है।
दिया से तुम, बाती से हम,
जलने का हक तो सदियों से है।
साज तुम, आवाज हम
गुनगुनाने का हक तो सदियों से है।
सुना तुमने ?....
तुम पर हक जताने का हक तो
हमे.....
सदियों से है।

मीना राजेंद्र साळुंके

शिक्षिका-

कॅम्प एज्युकेशन सोसायटी
कन्याशाळा

विद्यार्थी मित्रांनो,

तमाम महाराष्ट्रातील विद्यार्थ्यांना, मग ते शालेय जीवन असो किंवा स्पर्धा परीक्षा असो. गणित हा विषय अवघड झालेला आहे आणि तो सोपा करण्यासाठी काय केले पाहिजे यावर आजचा हा लेख आहे.

तर मित्रांनो मी तुम्हाला अगदी साधा व सहजच एक प्रश्न विचारला की, तुमच्यापैकी किती विद्यार्थ्यांना गणित विषय आवडतो. तर बहुतांशी ९० ते ९५ टक्के विद्यार्थ्यांचे हेच उत्तर असेल की, नाही सर आम्हांला गणित विषय आवडत नाही.

त्यानंतर जर का मी हा प्रश्न विचारला की तुमच्यापैकी किती विद्यार्थी असे आहेत की त्यांना गणित विषय येतो ? मित्रांनो तुम्हाला असे वाटेल की हे दोन्ही प्रश्न तर एकच आहेत. पण खरं तर हे दोन्ही प्रश्न मात्र वेगवेगळे आहेत. आवडणे आणि येणे यात फार मोठा फरक आहे. एखादी गोष्ट येत असते पण जमत नसते. गणिताच्या बाबतीतही तसेच आहे. म्हणजेच आवडणे आणि येणे यात फार मोठे अंतर आहे आणि तेच अंतर या लेखाद्वारे आपण समजून घेणार आहोत.

मित्रांनो पहा, मी सहजच विचारले की गणित येण्यासाठी काय काय करावे लागते, काय काय यायला हवे तर सहजच तुमच्या तोंडून निघेल की पाठ पाठ हवेत, घन पाठ हवेत आणि त्यातल्यात्यात पाठ्यांचा हा सुरू झालेला प्रवास वर्ग आणि घनांच्या द्वारे सूत्रावर येऊन पोहोचतो. सूत्र पाठ असले म्हणजे गणित येते परंतु किती सूत्रे आपण पाठ करणार बरं. पाठ केलेच तर ती आठवतीलच याची शाश्वती नाही. प्रत्येक बदललेल्या उदाहरणाला बदललेलं सूत्र वापरणे इतका सारा पाठांतराचा हा मेळा गोळा झाल्यावर गणित विषय कंटाळवाणा वाटतो. मग काय करावे लागेल? की जेणेकरून गणित सोपे होईल, काय करावे लागेल की जेणेकरून गणित आवडता, हसता-खेळता मनोरंजनाचा विषय होईल. तर त्यासाठी गणिताचा खरा अर्थ समजून घ्यावा लागेल.

मित्रांनो पहा प्रत्येकाच्या मेंदूत दोन प्रकारच्या शक्ती आहेत. त्यातील पहिली शक्ती म्हणजे स्मरणशक्ती व दुसरी शक्ती म्हणजे तर्क शक्ती.

मित्रांनो, आजच्या युगातील या शक्ती म्हणजेच आपण वापरत असलेल्या मोबाईलमधील इंटरनल स्टोरेज व एक्स्टर्नल स्टोरेज या होत. जसे इंटरनल स्टोरेज मेमरी आपण बदलू शकत नाही.

परंतु एक्स्टर्नल मेमरी आपण १६ एमबीए ६४ एमबीए या प्रकारे बदलू शकतो. हेच उदाहरण गणिताच्या बाबतीतही आहे. इतर विषय असतील जसे इतिहास, भूगोल, मराठी वगैरे या विषयांमध्ये आपण तर्कशक्ती वापरत नाही. आहे त्या गोष्टीचे स्मरण करतो, म्हणजेच तेथे तुम्हाला स्मरणशक्तीच वापरावी लागेल. याउलट गणितामध्ये तुमच्या स्मरणाला जास्त वाव नाही. फक्त तुमच्या तर्काला वाव आहे. म्हणजेच गणित हा विषय जातो तुमच्या तर्कशक्तीकडे. एकंदरीत गणितामध्ये आवड निर्माण करावयाची असेल तर एकच गणित सोडविण्याच्या अनेक पद्धती आहेत. त्यापैकी तुम्हाला जी पद्धत सोपी आनंददायी वाटते त्यावर तर्क लावून उत्तर मिळून आनंद मिळवू शकता. गणितामध्ये विविध प्रकारच्या क्लृप्त्या आहेत.

त्याचा वापर करून अनेक प्रकारची उदाहरणे सोडवून गणिताबद्दल आवड निर्माण करून घेऊ शकता. एखादं शैक्षणिक साधन जे आपल्या घरात असते. अशी साधनं प्रत्यक्ष हाताळून अभ्यास करू शकता व गणित हा विषय सोपा करून घेऊ शकता. जसे घरातील साखरेचा डबा पाहिल्यावर दंडगोल लक्षात आला पाहिजे. अशी घरातीलच उदाहरणे घेऊन भौमितिक आकृत्यांचा मनोरंजक अभ्यास करू शकता.

“केल्याने होत आहे रे, आधी केलेची पाहिजे” या म्हणीप्रमाणे आपण स्वतःहून गणिताची आवड निर्माण केली पाहिजे. आपण जोपर्यंत स्वतः या विषयात रस घेत नाही तोपर्यंत आपल्या मनात असणारी गणिताची भीती नाहीशी होणार नाही. त्यासाठी प्रयत्न हाच एक उपाय आहे. आपल्या मनात असणारी शंका आपण गणित शिक्षकांकडे आवर्जून सांगितली पाहिजे. त्यांच्याशी मैत्री केली पाहिजे, जेणेकरून आपल्याला त्या विषयाची आवड निर्माण होईल. गणिती खेळ खेळले पाहिजेत. उदाहरणार्थ संख्यापेचे ज्ञान घेण्यासाठी मैदानावर पांढऱ्या फक्कीच्या सहाय्याने प्रत्यक्ष संख्यापेचा काढून त्यावर बेरीज वजाबाकी सारखे खेळ खेळले पाहिजेत. जेणेकरून दोन वस्तूंमधील अंतर ही संकल्पना दृढ होते व गणिताची आवड निर्माण होते. गणिताबद्दलच्या शंका-कुशंका शिक्षकांशी प्रेमाने बोलून त्यांचे निरसन केले पाहिजे. तर निश्चितपणे गणिताचा सराव केल्यास गणितासारखा सोपा विषय तुम्हाला अजिबात अवघड जाणार नाही व निश्चितपणे तुम्ही एक दिवस गणितज्ञ, इंजिनियर यासारख्या मोठ्या पदावर गेल्याशिवाय राहणार नाही. हे सर्व करत असताना जिद्द, चिकाटी असणे गरजेचे आहे.

मोमीन मुनीर अब्दुल

काळभैरवनाथ लक्ष्मीबाई बांगर विद्यालय, खडकी

माझ्या शाळेचे नाव काळभैरवनाथ विद्यालय, खडकी, पिंपळगांव आहे. आपल्या आयुष्यात आपण सगळं विसरू, पण शालेय जीवन हे कधीच विसरणार नाही. आपल्या आयुष्यात जसे आपले पालक सांगत असतात की जे जीवन तुम्ही जगता त्यात शाळा तसेच शिक्षण हे तितकेच महत्त्वाचे असते. आपल्या

वयाच्या ६ व्या वर्षी पहिलीत घालता तेव्हा आपण एवढे समजूतदार नसतो, पण जस जसे आपण पुढे पुढे जातो तस तसे आपल्याला आपोआपच ज्ञान येत जाते. मला माझ्या जीवनात शाळा ही तितकीच महत्त्वाची होती. मला आयुष्यात जर काहीतरी बनावेच असेल तर शिक्षण हे महत्त्वाचेच आहे. असं पहिल्यापासूनच आई सांगायची. आईला जास्त शिकायला मिळालं नाही. म्हणून आपल्या मुलांनी खूप शिकावं असं तिला वाटायचं. मला शालेय जीवन म्हंटल की, पहिली आमची काळभैरवनाथ शाळा आठवते.

काय ती मज्जा, मस्ती, शिक्षकांचं रागावणं, अभ्यास करणं, थोडासा मार खाणं सगळंच आठवतयं. आयुष्यात आपण कितीही मोठे झालो तरी शालेय जीवन हे कधीच विसरणार नाही. माझी शाळा ही अविस्मरणीयच आहे. आजही ते दिवस आठवतात. हातात पट्टी घेऊन शिक्षकांची नकल करून दाखवायची. एक वेगळीच मज्जा होती त्यात. शाळेत जायचं, थोडा अभ्यास करायचा. मज्जा करायची, मस्ती करायची, मारामारी करायची, थोडं धडपडायचं पुन्हा जोमाने उठायचं. हे सगळं शाळेतच व्हायचं. सकाळी सकाळी आई शाळेला उशीर होतोय, हं डबा लवकर कर, असं म्हणत सुरुवात व्हायची. शाळेला उशीर होतोय असं आईला सांगायचं पण शाळेत गप्पाच रंगायच्या. नंतर शाळेत गेलं की प्रार्थना व्हायची, प्रार्थनेची गोडी वेगळीच मज्जा होती. प्रार्थना चालू झाली की, रोज एकाचा वार असायचा. रोज एक वर्ग सामान्य ज्ञानाचे प्रश्न विचारयचे. ते प्रश्न कधी सोपे असायचे तर कधी खूपच कठीण. पण उत्तर येत असेल तर प्रश्न हा सोप्याच वाटायचा. प्रार्थना झाली की मग लगेच व्हायचे ते तास. पहिला तास हा आमचा इंग्रजीचा असायचा. इंग्रजीच्या शिक्षिका खूपच कडक होत्या, खूप जास्त शिकवायच्या आणि जर घरचा अभ्यास पूर्ण झाला नसेल तर लगेच चिडायच्या, ती मज्जाच काहीतरी वेगळी होती.

गेले ते दिवस राहिल्या त्या गोड आठवणी. आम्हाला सर्वात जास्त मज्जा विज्ञानाच्या तासाला यायची. विज्ञान कुणीच जास्त मनावर घेत नव्हतं, पण सर मात्र छान शिकवायचे. आपल्या आयुष्यात विज्ञान महत्त्वाचं आहे बरं, असं ते नेहमी म्हणायचे. आता विज्ञान म्हंटलं की, ते सोडिअम अन् न्युटन आठवायचे. आपल्या आयुष्यात तसाच इतिहासही तितकाच महत्त्वाचा आहे. आपण इतिहास म्हंटलं की शिवाजी महाराज आठवतात, पण महाराज किती महान होते ना,

झाशीची राणी लक्ष्मीबाई, महात्मा गांधी, लोकमान्य टिळक हे खरंच किती महाननेते होऊन गेलेत नं... काय ती किर्ती, काय तो इतिहास अहो, एक सांगायचं तर राहूनच गेलं. आमचा न आवडता विषय गणित, काय कारण माहित नाही पण गणित ना फार अवघड वाटायचं. त्यात सूत्र कधी जमलं नाही, पण न आवडून कसं चालेल पास तर व्हायचं ना, मग मुख्याध्यापक सर आम्हाला गणित शिकवायला आले मग कुठे जीवात जीव आला अन् विषय सोप्या वाटू लागला. आपल्या आयुष्यात शिकत असताना सर्व विषय हे महत्त्वाचेच असतात. असं बाबा सांगायचे. मराठी आपली मातृभाषा आहे, ती आलीच पाहिजे. हिंदी चित्रपटात वेगळी आणि बाहेर वेगळी वाटते. नंतर होती ती इंग्रजी, बाबा म्हणायचे हे बघ इंग्रजी तर तुला आलीच पाहिजे, परदेशात जर गेलो तर कसं होणार? गणित हा विषय फक्त मुख्याध्यापकांमुळे सोप्या विषय झाला होता. विज्ञान जरी कुणी लक्ष दिलं नाही तरी एकदाच वाचलं तरी लक्षात राहायचं, तसाच इतिहास आणि भूगोल. इतिहासात सगळं पूर्वीच दिलं असायचं. म्हणून इतिहास आवडायचा, आणि राहिला भूगोल नकोसा, म्हणजेच नकाशे वाचन करायचो, शोधा वर जरा हे राज्य कुठयं ते? असं म्हणत भूगोल कधी सोप्या झाला कळलंच नाही. अशी होती त्या विषयांची गोडी पण विषयांनी जीवनाला मात्र छान अर्थ दिला म्हणूनच मला वाटतं की, शिक्षण देती जीवना आधार त्याविण असे मानवी जीवन बेकार शिक्षण हे तितकंच महत्त्वाचं आहे. आपल्या नावापुढे आपलं शिक्षणच असतं म्हणून शिक्षण खरंच खूप जास्त महत्त्वाचे आहे. माझी शाळा ही अविस्मरणीय होती. अन् मी तो कधीच विसरणार नाही, माझं जरी वय हे ६० असेल तरी ६० व्या वर्षीसुद्धा मला माझी शाळा अन् शाळेचे ते गोड दिवस आठवतील ते दिवस अन् शिक्षकांच्या मनात आमच्या बदल असलेलं प्रेम मी कधीच विसरणार नाही.

शिक्षण हेच असे जीवनाचा अर्थ, त्याविना जीवन आहे व्यथ.

श्रुती शिरसाट

लीला ज्युनियर-बॅच २०१६

काळभैरवनाथ लक्ष्मीबाई बांगर विद्यालय, खडकी

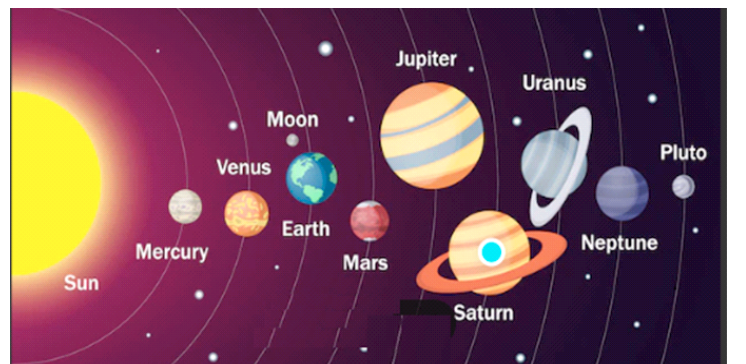
Space Facts –

Earth is called the **Blue Planet**.

Mars is called the **Red Planet**.

DID YOU KNOW?

Schools are not just a place or campus they are connected to emotions of each and every student. School life is the best part of a student's life. We all have been through school life once. I will tell you about my school days. I have the best memories from my school time. Most

precious, unforgettable, and loving. I made lots of friends in school. We used to play, fight, share tiffins', and have a lot of fun together. School-time friends are the best ones. We believe them a lot. I had many friends but as I reached college I lost them all. Only a few countable are still with me and they are most close once till now. I was in std 7th. I got a scholarship from the Lila Poonawalla Foundation. LPF helps girls stand on their own feet and make them confident enough to make their own decisions. Foundation helped me a lot with my studies. It also financially helped my parents to cover my educational expenses. I loved sports in my school days. We had a teacher who taught us sports, she used to train us in many sports. I got super close to basketball and running and to date, these are my favorite sports. I had all the best teachers who supported us a lot in our school days. We used to bunk classes and have fun with friends. I enjoyed each and every moment of my school life. Because those days, that time is so precious and unforgettable. When we talk about school life we never remember the marks, our studies, whenever we look back we remember how we used to bunk classes and enjoy ourselves with friends. Go to a cafe, eat outside, explore new places, and do many more things. I participated in sports, went out for sessions, etc. School life became better and easy when I started believing in myself and became confident. When I was in 10th I was super scared about my board exams. I used to be awake all night long worried about my exams sometimes also with ten days of no sleep. But with the help of the Lila Poonawalla Foundation and my school teachers, I passed the boards with good marks. That school life and those school memories would be cherished forever. Loved those school days. These are just some memorable days of my life.

Rutika Gokul Dhas
Batch:- 2018-CES
Chaitanya English Medium School

होय, तर आज मी तुम्हाला मी अनुभवलेला माझा अविस्मरणीय क्षण सांगणार आहे.

तर गोष्ट आहे २७ मे २०२२ जेव्हा आम्ही उन्हाळ्याची सुट्टी साजरी करण्यासाठी कोकण या ठिकाणात पर्यटनासाठी गेलो होतो. रायगड जिल्ह्यातील श्रीवर्धन तालुक्यात आम्ही गेलो होतो. जर उन्हाळ्याच्या सुट्टीचा पुरेपुर आनंद घ्यायचा असेल

तर कोकणच. कोकणात उन्हाळ्याच्या सुट्टीमध्ये गेल्यावर तेथे अनेक प्रकारची फळे, जसा फळांचा राजा आंबा, करवंद, फणस, केळी अशी अनेक फळे आपल्याला बघायला मिळतात. कोकणात अजून एका खाद या पदार्थाची गंमत पहायला मिळते. जसे आंब्याचे सुके लोणचे, आंबा पापड, मोदक, माशांचे सुके, रस्सेदार जेवण तिकडे पहायला मिळते.

असंच आम्ही फिरत फिरत कोकणचे एक विलक्षण सौंदर्य पहायला निघालो. कोकणामध्ये अजून एक वैशिष्ट्य म्हणजे कोकणात टुमदार व टोकदार अशी सुंदर कोरीव कलाकृतींची मंदिरे आपल्याला पहायला मिळतात. तर असंच फेरफटका मारत आम्ही दुपारी साधारण तीन वाजता समुद्रकिनाऱ्यावर समुद्र लाटांचा आनंद घेण्यासाठी निघालो. समुद्रकिनाऱ्यावर आम्ही शेवटी पोहोचलो. आम्ही समुद्राच्या पाण्याचा व लाटांचा पुरेपुर आनंद घेतला. जवळपास आता साडेतीन वाजत आले होते. अचानक आकाशातले ढग एकत्र येऊ लागले व काळे होऊन ते गरजू लागले. त्यातच समुद्राच्या पाण्यालाही भरती आल्याचे जाणवत होते. विजांचा कडकडाट सुरू झाला. मासेमारीसाठी समुद्रामध्ये खोल गेलेल्या बोटामध्येही पाणी शिरू लागले. अवकाळी मुसळधार पाऊस सुरू झाला होता. दुसरीकडे समुद्रकिनाऱ्यावर भरती आल्याने अगदी खाडीपर्यंत पाणी पोहोचले. किनाऱ्यावर असणारी माणसेही इकडे तिकडे पळू लागली. त्या वेळेस आम्हांला असे वाटत होते की, हे असं अवकाळी आलेलं पावसाचं संकट कधी संपेल? असंच बराच वेळ सुरू राहिलं. नावाडी बोटामध्ये पाणी शिरूनही त्यांनी धीर सोडला नाही किंवा मुळीच खचलेसुद्धा नाहीत. काय माहित त्यांना कदाचित या सगळ्याची सवय झाली असावी. संध्याकाळचे सहा वाजत आले असतील तरीदेखील हा पाऊस थांबण्याचे काही नाव घेत नव्हता. अखेर देवाने आमचे मागणे ऐकले वाटतं. थोड्याच वेळात पावसाचा जोर कमी होत गेला. वादळ हळू हळू कमी होऊ लागले. समुद्राची भरती कमी होऊ लागली. ढग आपोआप सुरू लागले. काहीच वेळात पाऊस बंद झाला. सगळीकडे संध्याकाळचे कोवळे ऊन दिसू लागले. नावाड्यांचा जीव भांड्यात पडला व ते सावरू लागले. सगळ्यांच्या तोंडातून एकच वाक्य निघत होते. "हूस्सश, गेला एकदाचा पाऊस!"

हा प्रसंग मला पुन्हा आठवला कि अजूनही माझ्या अंगावर थरारून काटांच येतो. असा हा माझा असा अविस्मरणीय क्षण. पण या सगळ्यांत मला असं वाटतं की मला एक निसर्गाने शिकवणच दिली. ती शिकवण अशी कि, "कोणतीही वेळ सांगून येत नाही, व आलेली वेळ खूप काळ रहात नाही"

"असा हा माझा कोकण प्रवास"

साक्षी गवारी

लीला ज्युनियर-बॅच २०१९
हिरकणी स्कूल, गावडेवाडी

माझी कामगिरी सुधारण्यासाठी माझी कृती योजना आणि ते साध्य करण्याचा निर्धार

मी इयत्ता १० वी मध्ये शिकत आहे. मला अनेक विषय अभ्यासण्यासाठी आहेत. त्यात मला एकच विषय खूप अवघड जातो, तो विषय म्हणजे गणित. आता सर्वांना प्रश्न पडेल की हा विषय तर सर्वांनाच अवघड जातो. यात काय नवल आहे? पण गणित हा असा विषय आहे की तो आपली स्मरणशक्ती वाढवतो. कारण १ ली व २ री या इयत्तांमध्ये अभ्यासलेले पाठ आपल्याला आठवत नाहीत. पण आपण याच इयत्तांमध्ये शिकलेली गणितं ही आपल्या अजूनही स्मरणात आहेत. असं म्हणतात की "केल्याने होत आहे रे, आधी केलेची पाहिजे" या ओळींप्रमाणे आपण वागले पाहिजे. गणित या विषयात मी थोडी कच्ची आहे, पण मी गणित या विषयात चांगले गुण मिळवणारच हा मी निर्धार केला आहे. आता मी बोर्डाच्या परीक्षेला सामोरी जाणार आहे. या परीक्षेमध्ये मला गणितामध्ये सर्वाधिक गुण मिळवायचे आहेत.

यासाठी मी खूप प्रयत्न करत आहे. मी दररोज गणितं सोडवते. झोपण्याच्या आधी सर्व गणितं बारकाईनं पाहून सोडवते. मी अभ्यास करण्यासाठी एक वेळापत्रक तयार केलं आहे. या वेळापत्रकामध्ये सर्वाधिक वेळ हा मी गणित या विषयासाठी दिला आहे. गणितं सोडवताना किंवा सर शिकवत असताना मला ते सर्व समजतं, पण नंतर मला काही कळतंच नाही की हे गणित कसं सोडवायचं? यासाठी/यावर खूप विचार करत असते. ते कसं लक्षात ठेवायचं? याचाही खूप प्रयत्न करत असते. यू ट्यूबवर यासाठी अनेक व्हिडीओ मी पहात असते. यातून मला खूप माहिती मिळते. या माहितीमधून अनेक समीकरणे कशी सोडवायची हे मला समजते. गणित हा विषय खूप सोपा आहे हे मला या विषयाचा अभ्यास करताना समजले. आपण शाळेत किंवा विद्यालयात गणित या विषयाचा एखादा धडा शिकवला की, घरी जाऊन म्हणतो की "याचा अभ्यास आपण उद्या करू." उद्या म्हंटलं की, त्या विषयाचा अभ्यास करायचा राहूनच जातो. यासाठी आपण असं म्हंटलं पाहिजे की, कल करे वा आज कर, आज करे वो अब कर! यामुळे आपला अभ्यास खूप छान होतो. असं नाही की, आपण फक्त गणित या विषयाचा मन लावून अभ्यास केला पाहिजे, आपण याच पद्धतीने जर सर्व विषयांचा अभ्यास केला तर आपण निश्चितच परीक्षेत चांगल्या गुणांनी पास होऊ.

रोज जर झोपण्याआधी आपण खूप नाही पण दोन जरी गणितं सोडवली तर आपल्याला त्याचे चिंतन होते. किंवा आपण जे सोडवलेलं गणित आहे त्या गणितामधील सूत्र कोणते आहे. ते कधी वापरतात? याचा मी अभ्यास करत आहे. मी माझ्या गणिताच्या पुस्तकातील सर्व सूत्र ही एका वहीमध्ये लिहिली आहेत व ती पाठसुद्धा केली आहेत. जे सूत्र पाठ केलं आहे ते कोणतं उदाहरण सोडविण्यासाठी वापरतात हेही मी लक्षात ठेवण्याचा प्रयत्न करत आहे. मला गणित या विषयाचा अभ्यास करताना खूप ताजंतवानं वाटतं. गणित नाही तर कोणत्याही विषयाचा अभ्यास करताना कंटाळा करायचा नाही, असे मी ठरवले आहे.

मला माहित आहे की, मला गणित या विषयामध्ये कमी गुण मिळाले आहेत. पण पुढे येणाऱ्या सर्व परीक्षांमध्ये मला चांगले गुण मिळतील याची मला खात्री आहे. म्हणतात ना "अपयश ही यशाची पहिली पायरी आहे" यावर माझा खूप विश्वास आहे. मला या परीक्षेमध्ये गणित या विषयात कमी गुण मिळाले म्हणून काय झालं? यापुढील परीक्षेत मी चांगल्या गुणांनी पास होणार हे नक्कीच!

गणित हा विषयच असा आहे की तो सर्वांनाच नकोसा वाटतो. पण जर त्याचा नियमित अभ्यास केला तर तो हवाहवासा वाटतो. ज्यांना गणित हा विषय अवघड वाटतो ना, त्यांनी याकडे एक खेळ म्हणून पहा. आपण खूप खेळ खेळतो. उदा. कॅरम, कबड्डी इत्यादी. तसेच आपण गणिताच्या पुस्तकातील सूत्रांवरूनही खेळ खेळू शकतो. आपल्या मैत्रीणीला एखाद्या धड्यातील सूत्र विचारायचे, ती आपल्याला विचारे. अंधारातून प्रकाशाकडे म्हणजेच अज्ञानातून ज्ञानाकडे. गणित हा विषय मला खूप सोपा वाटत आहे आणि ते साध्य करण्याचा प्रयत्न करत आहे.

ऋतिका असवले

लीला ज्युनियर-२०१९

काळभैरवनाथ स्कूल, खडकी

Art in Me

Vedika Shantaram Bangar
Shreeram Vidhyalaya, Pimpalgaon

माझे शालेय जीवन

शाळा म्हणजे मुलांसाठी
नुसत्या भिंती नाही,
वाटेल त्या मंदिरातल्या
गाभाऱ्यासारखे काही.
पान वहीचे त्यासाठी नुसता
कागद नाही,
भविष्य साकारण्याची त्यावर
दिली असते ग्वाही.

“लहानपण देगा देवा” असं बरेचदा कानावर पडतं. पण मला मात्र असं काही वाटत नाही, याला कारण माझ्या शालेय जीवनाचा खडतर काळ असावा. बालवाडी ते दुसरी, नाही म्हणायला सुखकर. बालवाडीत असताना ब्रेडचे तुकडे करून देणे, भेंडीचे काप करून कागदावर त्याचे ठसे उमटविणे. कागदावर सुई-दोऱ्याने शिवणकाम करणे, जंगलजीमवर खेळणे असा छान-छान अभ्यास होता. त्यानंतर प्राथमिक शाळेत गेल्यावरही नाट्यशिविर, जादूचे प्रयोग अशा कितीतरी चांगल्या गोष्टी शाळेने दिल्या.

स्नेहसंमेलनाच्या दिवशी नाच, गणेशोत्सवात मातीपासून गणपतीच्या छोट्या, छोट्या मुर्त्या तयार करून रंगवणे. मातीकामाच्या वर्गा चिकणमातीपासून वांगं, मिरची वेगवेगळी फळे, आकार तयार करून रंगवणे. पालखीच्या दिवशी छोट्या छोट्या पालख्या तयार करून वारकऱ्यांच्या वेशात पालखी काढणे असे कितीतरी क्षण शाळेने दिले. परंतु जस जशी ३ री ची सहामाही परीक्षा उलटली, तस तसे अभ्यासात स्पर्धेचे वातावरण निर्माण होऊ लागले. दुसऱ्या कशापेक्षाही परीक्षेमध्ये मिळालेल्या मार्कांना अनन्यसाधारण महत्त्व येऊ लागले. वर्गात नेहमी खाली बसणाऱ्या माझ्या मानगुटावर “अभ्यास” नामक भूत कधी येऊन बसलं हे माझं मलाच समजलं नाही. प्राथमिक शाळेत असताना आम्ही ‘या कुन्देन्दुतुषार हा रधवला’ हा श्लोक आम्ही प्रार्थना म्हणून म्हणायचो. प्रार्थनेसाठी मिटलेले डोळे हळूच उघडून आम्ही आमच्या वर्गातील जाड्या मुलांकडे पाहून हसायचो. कारण त्या प्रार्थनेतील ‘निःषेश जाड्या पहा’ हीच ती ओळ माझ्या लक्षात होती. प्राथमिक शाळेत असताना शाळा भरल्यावर सर्पप्रथम शाळेसमोरील पटांगणाची स्वच्छता, झाडांना पाणी घालणे इ. स्वच्छता झाल्यावर लगेचच परिपाठासाठी ओळी करणे, तालासुरात राष्ट्रगीत, प्रतिज्ञा, प्रार्थना, संविधान हे सर्व काही व्यवस्थित बोलणे. प्रत्येक वर्गातील वर्गप्रतिनिधीने वर्ग शांत ठेवणे, शिस्त पाळणे, सूचनेचे पालन करणे या सर्व गोष्टी शिक्षक परिपाठात सांगायचे.

शनिवारची शाळा असल्यावर शाळेत लवकर येऊन भीमरूपी म्हणताना ‘कोटीच्या कोटी उड्डाणे झेपावे उत्तरेकडे’ असे मनापासून वाटायचे. माझ्या बुद्धीनुसार मी चांगले गुण मिळवले. चौथीत

असताना माझा **NSSE** मध्ये नंबर आला होता. आई-वडिलांनी खूप कौतुक केले. संपूर्ण शाळेमधून आमचाच वर्ग हुशार होता. त्यामुळे कोणत्याही बाहेरच्या स्पर्धा-परीक्षांमध्ये आमच्याच वर्गाचा नंबर येत असे. या सर्वांमध्ये आमच्या वर्गप्रमुख बाईचे खूप मोठे योगदान आहे. माझा हस्ताक्षर स्पर्धेमध्ये पहिला नंबर आला होता आणि एवढा हुशार वर्ग असून, एवढा मोठा पट असून माझा वर्गातील परीक्षेमध्ये दुसरा नंबर येणं हे माझ्यासाठी खूप मोठं यश होतं. प्राथमिक शाळेतील त्या जीवन प्रवासातील काही गोड आठवणी आजही माझ्या हृदयात कोरल्या गेल्या आहेत. त्या आठवणी आजही मला आठवतात. त्या आठवताच अंतःकरणात अनोखा आनंद होतो आणि तोंडातून हे शब्द आपोआपच बाहेर पडतात.

‘ते दिवस परत आले तर!’ तो दिवस आजही मला आठवतो. ज्या दिवशी मी हातात पट्टी घेऊन, खिशात पेन्सिल टाकून वडीलांचे बोट धरून शाळेत आले. तेव्हापासूनच माझा शालेय जीवन प्रवास सुरू झाला. माझ्या कलागुणी आणि मेहनती स्वभावामुळे मी शिक्षकांची लवकरच आवडती विद्यार्थिनी झाले. शाळेने आयोजित केलेली कात्रजची सहल आजही माझ्या हृदयात आनंद भरते. या शाळेने, शाळेतील शिक्षकांनी मला खूप चांगली शिकवण दिली. या संपूर्ण शालेय जीवन प्रवासात मी सौ.वायकर मॅडम, सौ.अजाब मॅडम व श्री.कानडे सर यांना कधीही विसरू शकत नाही. त्यांच्या प्रेमळ स्वभावाची व प्रभावी व्यक्तिमत्त्वाची छाप आजही आमच्यावर आहे. आमच्या शाळेच्या मुख्याध्यापिका सौ.अजाब मॅडम या होत्या. त्या प्रत्येक विद्यार्थ्याचे शिक्षण व त्याच्या चारित्र्य निर्मितीची काळजी घेत असत. प्राथमिक शाळेमध्ये आम्ही सर्व सण साजरे करायचो. इतकी वर्ष सोबत असलेल्या माझ्या प्रेमळ वर्गमैत्रिणींना मी कशी विसरू शकते? माझ्या वर्गमैत्रिणी खूप प्रेमळ, कष्टकरी, खोडकर आणि सर्वात महत् त्वाचं संकटाच्या काळात मदत करणाऱ्या आहेत. मी तर म्हणेल देवाने मला या जगातील सर्वात चांगल्या आणि प्रेमळ स्वभावाच्या मैत्रिणी दिल्या आहेत आणि अजूनही आमची मैत्री तशीच आहे.

माझी शाळा, माझी शाळा, मज आवडते माझी शाळा,
पिटुकल्यांना लळा लाविते, धाकुटल्यांचा मळा फुलविते,
अज्ञानांच्या झळा पळविते, झुळझुळ ते निर्मळा
माझी शाळा, माझी शाळा, मज आवडते माझी शाळा,

रिया थोरात

लीला ज्युनियर, बॅच-२०१९

एम. जी. स्कूल, चांदोली.

Sentiment

Dear MOM,

I Aaliya Joad from class FY.BBA & from batch 2016.
Today is the special day for us. On your special day we'd like to thank you for the priceless gift that you are giving us- Education.
May God continue to bless you all the desire of your heart, Happy Birthday...!! May this birthday brings your life all the good luck, good health & prosperity. I wish you very warm Birthday MoM

Thankk You
Aaliya Joad
Lila Junior-2016

Wish you a very happy birthday

Dear Mom

May God Bless You.

May You Be Always Happy, healthy and smiling
May you get all the happiness that you have spread around.
Thank Mom For Always Supporting me.
Thank you LPF for always being there for me.

From your Loving Daughter,
Fatima Sameer Jamadar
Lila Junior-2017

Happiest birthday Mom

Hi Mom& Dad

How are you? Stay always happy & healthy
Thank you so much mom and dad giving me everything .I love you both of you a lot .

Because of you so many girls may achieved their goals & also became succeed. Thank you so much mom because of you many girls are suceed in their life, increase our skill, confidence. You & Dad are our Mahatma Jyoti Rao Phule & Savitri Bai Phule.
Thank you so much
Once again happy birthday mom.

Take care both of you

Thanking you
Your lovely daughter,
Shravani Pokharkar
Lila Junior-2015

Dear Mom and Dad,

Congratulations both of you Congratulations mom and dad. You got Mahatma Lifetime Achievement Award.This is very big achievement for us.

I am **Purva Chandrakant Kharche**.

I belong to

Lila Jr. 2016 batch and Lila Sr. 2020 batch.

Again congrats and take care of your health and keep smiling

Purva Chandrakant Kharche
Lila Junior-2016

Dear Mom & Dad,

I **Meenaz Fazole Karim Mistry** lila senior from batch 2011.

I completed my graduation recently in Bcom. I have passed with 75% in TY BCom. I am very happy to share a news with you that I got a job in bright beginners preschool near Sadhu Vaswani.I completed my Montessori course in 2017 and now I decided to do a job so... finally, I got the job in the bright beginner School . I have choosed morning shift from 9 a.m. to 2 p.m. and my salary is Rs.5000/-per month. Thank you mama and dad for your support, guidance, your love and care... I am at this stage only by your support thank you so much mum and dad..today 18th December 2021 was my first day and I was so happy to work with the teachers my seniors and specially the kids around me I feel very happy being around them working with them ...

I am not just to teach but to learn from them and I look forward that I would become an experienced teacher ....I love both of you... and I wish you would be fine.... again thank you so much for every single thing you have done for me.. You loving daughter,

Meenaz Mistry
Lila Junior-2011

Dear Mom and Dad,

Thank you so much for your lovely wishes

I am blessed to have such a wonderful parents like you in my life.
I appologise for late revert as my final exam for first year of MSC (CS) is going on due to that I checked your mail today.

I am also missing you too much. I will come to see you very soon.

Everyone is fine in home , and they happy with my work.

as per your regards they thanks for you today and always, they prays for you that you are always be happy and healthy.

kindly Requesting you mom dad to please inform me if there is my feild elated job is there, I also want to do job in IT.

Once again thanks for your mail.

Love you so much MOM and DAD.

Yours lovingly,
Muskan Nisar Shaikh
Lila Junior - 2012

माझ्या जीवनातील अविस्मरणीय काळ

मी एकदा नेहमीप्रमाणे रस्त्यावरून जात होते. चालता चालता मी पळत सुटले. मी आजूबाजूला बघितलेच नाही. पुढून गाडी येतेय... मी पळत असताना पुढून एक गाडी आली आणि तिने मला जोरदार धडक दिली. धडक दिल्यावर मी लांब उडून एक मोठ्या दगडाजवळ पडले. पडल्यावर मला काहीही कळत नव्हते. मला काय झाले ? मी कशी पडले ? लगेचच आजूबाजूचे सर्वजण धावत तिथे आले.

सगळेजण मला व गाडीवाल्याला उचलत होते. गाडीवाल्याला थोडा मार लागला पण तो थोडाच होता. सगळ्यांनी त्याला आणि मला उचलून बाजूला बसवले. सगळे जण विचारायला लागले, काय झालं ? कसं झालं ? पण मी उत्तरच देईना. मला पाणी आणून दिले. प्यायला सांगितले. मला पाणी पिल्यानंतर जरा बरं वाटलं. मला पहिल्यांदा वाटले, मला काहीच झालं नाही. थोडीशीच जखम झाली आहे म्हणून मी उठायला गेले, तर मला उठताच येत नव्हतं... उठायला गेल्यावर असं वाटत होतं की मला एक पायच नाहीये. मला असं बघून एका व्यक्तीने मला उठण्यासाठी हात दिला. हात धरूनसुद्धा मला उठता येत नव्हतं. मग त्याने मला उचलून घरी नेले. घरी नेल्यावर आईने जखमेवर मलमपट्टी केली. सगळे शेजारी-पाजारी मला बघायला यायचे. माझी संपूर्ण काळजी सर्वजण घेत होते. माझी आईतर मला बघून रडायलाच लागली. माझा पाय पूर्ण सुजला होता. पायाला स्पर्श केला तरी पायाला खूप वेदना होत होत्या. या वेदना झाल्यावर असं वाटायचं की, कोणीतरी माझ्या पायावर घाव घालतयं. या वेदनांनी माझा जीव खालीवर होत होता. या वेदना असहनीय होत्या. थोड्या वेळाने मला दवाखान्यात नेण्याचे ठरले.

मला दवाखान्यात नेण्यासाठी एक गाडी आली. त्या गाडीत मला बसवले. पण माझ्या पायाला खूपच वेदना होत होत्या. मी दवाखान्यात पोहोचे पर्यंत मी रडत होते. दवाखान्यात पोहोचल्यावर मला डॉक्टरांनी तपासले. तपासून त्यांनी सांगितले की, पायाला आतून जखम झाली आहे. त्यामुळे सिटीस्कॅन करावे लागेल. मग माझ्या पायाचे सिटी स्कॅन करण्यात आले. सिटीस्कॅन करताना माझ्या आईने माझा पाय धरला होता. माझ्या पायाला स्पर्श करताच मी मोठ्या-मोठ्याने रडायला सुरुवात करायची. सिटी स्कॅन झाल्यावर त्यामध्ये समजले की, माझ्या पायाला मुका मार बसल्यामुळे आतील बाजूस चिर पडली आहे. त्यामुळे मला चालता येत नव्हतं. त्यानंतर डॉक्टर म्हणाले की, पायाला प्लॅस्टर करावे लागेल. त्यानंतर मला प्लॅस्टर करायला आत नेले. आत नेल्यावर एका बेडवर झोपवले. मग एकाने माझा पाय धरला. पाय धरल्यावर

मी जोरात रडायची. तिथल्या नर्सने मला समजावले. 'रडू नकोस, आत ता तुझा पाय दुखेल, पण नंतर दुखणार नाही.' तरी सुद्धा मी त्या नर्सला पायाला हात लावू देत नव्हते. त्या नर्सने एका डॉक्टरांना बोलावून आणले. त्या डॉक्टरांनी मला धमकाविले, 'गुपचूप शांत बस, नाहीतर फटकाविन तुला, त्यांना पायाला प्लॅस्टर करू दे' तेव्हा मी त्या नर्सला पायाला हात लावून दिला. माझ्या पायाला प्लॅस्टर केल्यावर मला हलता सुद्धा येत नव्हतं. मला कुठे न्यायचं असल्यावर उचलून न्यायला लागत होतं. घरी गेल्यावर मी झोपले. त्या पायामुळे मला झोपसुद्धा लागत नव्हती. माझं सर्व माझी आई बघायची. या अवरस्थेत माझी सर्वजण काळजी घेत होते. अशाच अवरस्थेत माझे ३ महिने निघून गेले.

३ महिन्यांनी मला डॉक्टरांनी चालायला सांगितले. मला माझी बहिण हाताला धरून चालवत होती. तिच्यामुळे मी चालायला लागले. मला ३ महिन्यांनंतर चालायला लागल्याचे पाहून सगळ्यांना आनंद झाला होता. त्यांना आनंदात पाहून मी सुद्धा माझे दुःख विसरले होते. रोज चालायचा सराव माझी बहिण घेत होती. तिला मला चालताना पाहून खूप आनंद व्हायचा. आत्तापर्यंत जेवढ्या वेदना झाल्या, त्या नाहीशा झाल्या होत्या. मला चालताना, बागडताना बघून माझे सर्व नातेवाईक, मित्रमंडळी आनंदीत झाले होते. मला एका जागेवर बसलेले पाहून सर्वजण दुःखी झाले होते. परत माझी शाळाही बुडाली होती. मला शाळेतही जाता आले नव्हते. सर्व सरांनी मला समजून घेतले. मी बरी झाल्यावर शाळेत गेल्यावर सरही आनंदी झाले. हे सर्व क्षण माझ्या जीवनातील अविस्मरणीय क्षण होते. हे क्षण मी कधीही विसरू शकणार नाही. कायम लक्षात राहतील.

प्रणाली बांगर

लीला ज्युनियर-२०१९

काळभैरवनाथ शाळा, खडकी

Art in Me

Manasvi Rajendra Pardeshi

CES's Utkarsha Eng. Med. School

Batch No.:2019

Everyone has their own experience of their school life. Even I have spent some memorable moments in my school. When I was 3 years old. I joined C.E.S.S. Viloo Poonawalla English medium school which is also known as Utkarsha. At that time, I was in nursery and remember my first step in school with sadness on my face. I was not willing to go to school. I was crying, my mother was very happy as it was my first day of school and was my new journey.

My class teacher took me to the classroom as I was crying, she made me indulge in some fun activities like drawing, asking me some questions, etc. In this way, my first day passed.

I was pretty good in my studies and passed my Nursery with excellent marks. My mom and dad were really proud of me, they were having tears of joy. Slowly, as I was growing I went to a higher standard than the previous one. The teachers were also so loving and kind, I always enjoyed being in school. I made new friends and made many unforgettable memories. Daily me and my friends used to eat tiffin together and do many fun activities in school.

As Nursery, lower K.G. and Upper KG are considered pre-primary. Now I was in 1st standard i.e. the primary section. This new class was a little bit bigger and it was having audio-visual projectors. I was extremely happy as it was the start of my primary section. I was also excited that I was going to learn something new in this class and going to have a little bit of big lessons. I continued to be a good student in 1st standard also. As the time passed I was growing and went on taking admission to new classes from 1st to 2nd, from 2nd to 3rd, and so on. 7th standard was last class of primary section. From 1st to 7th I made many friends. I saw many things changing in school It was really a great experience in the primary and pre-primary section And still I was good in my studies.

However, I was not able to have physical classes in standard 8th due to the pandemic I was sad, but accepting the situation I diverted my mind toward my studies. As it was a higher Section I decided to study harder. I daily attended the session and was still scoring good marks. Due to the pandemic, it was not possible to meet my friend but I was in contact with them through social media.

In 9th Standard, our 1st term was taken online but the 2nd term was going to be held offline. As the notice came that school is going to start again I was on cloud nine. It has been almost 2 years of attending online classes. My friends and I were always praying for offline classes and it happened. The 1st day of our offline class after 2 years was

unforgettable. All my friends were looking different, they were looking more mature. After seeing each other we all had tears of joy and thanked god for making us meet again.

Now it is the last year of my school i.e. I am in 10th standard from Nursery it was my dream to be in 10th standard to be a senior and so now I am. It has been a great and marvelous journey in my school. We sometimes sit together and talk about our old days. By remembering those days our heart gets overwhelmed. We all are working very hard to achieve our goals and to be successful. It is just like when I was 3 years old everything was new for me. And now I am 15 years old, I know each and every little thing about my school. Everything that has changed is a fact but I could not believe that. Each pillar, wall, and stair are part of my memory. From Nursery when I was not willing to go to school to my 10th standard where I am not willing to leave the school. In school, our principal, teachers, and our non-teaching staff treat us just like home. It makes me feel bad that this wonderful journey is coming to an end "But the memories that I have made and moments which I have spent here will always be engraved in my heart"

My school has always helped me to develop my personality and in many things. I will always be thankful to the teachers to guide me through my studies and help me to find a path for my career. It is truly said that school is our second home. In our school, all teachers treat their students as their own children that is the first thing that makes our school more special. Because of my school today I am able to face the modern world. For me "School is a treasure bore where we store all our memories"

Maithili Rajesh Bodke

CES Utkarsha English Medium School
Lila Junior - Batch:- 2019

Art in Me

Mrunal Pradeep Bhosale

CES's Utkarsha Eng.Med.School
Batch No.:2019

Photographs

School Visit by Dad

Training Programmes

Children's Day Celebration

School visit by
Mr. John Graham-Biltema Foundation

School visit by
Per Heggnes- IKEA Foundation

Eye Camp

Scholarship

8th Std. Scholarship - Batch 2020

Sr. No.	Name of the Student	School Name
1	Dnyaneshwari Maruti Gawade	Hirakani School, Gawadewadi
2	Shravani Kerbhau Nighot	Hirakani School, Gawadewadi
3	Amruta Ashok Temgire	Kalbhairvanath Sau. Laxmibai Bangar Vidyalay, Khadki Pimpalgao
4	Janvi Balu More	Kalbhairvanath Sau. Laxmibai Bangar Vidyalay, Khadki Pimpalgao
5	Samruddhi Tarachand Chikhale	Kalbhairvanath Sau. Laxmibai Bangar Vidyalay, Khadki Pimpalgao
6	Anushka Vikas Shete	M.G.School Chandoli
7	Anushka Suresh Thorat	M.G.School Chandoli
8	Pravina Mahadu Mavakar	M.G.School Chandoli
9	Riddhi Jayesh Thorat	M.G.School Chandoli
10	Shambhavi Vijay Thorat	M.G.School Chandoli
11	Shraddha Sunil Bangaiya	M.G.School Chandoli
12	Arya Nandkumar Pokharkar	Shri Ram School Pimpalgao
13	Priyanka Ramdas Pokharkar	Shri Ram School Pimpalgao
14	Rutuja Shashikant Pokharkar	Shri Ram School Pimpalgao
15	Rutuja Sunil Pokharkar	Shri Ram School Pimpalgao
16	Sanika Shekhar Donekar	Shri Ram School Pimpalgao
17	Siddhi Sham pokharkar	Shri Ram School Pimpalgao
18	Vaishnavi ashok Shirtar	Shri Ram School Pimpalgao

Achievement

एन.सी.सी. पुणे हेडक्वार्टर ग्रुप येथे कॅम्प एज्युकेशन सोसायटी कन्याशाळेतील ४६ मुलींचा सी.ए.टी.सी. ७१२ कॅम्प झाला. त्यात आपल्या मुलींनी विशेष प्राविण्य मिळवले.

- ग्रुप डान्स – प्रथम क्रमांक (ट्रॉफी)
सोलो डान्स – प्रथम क्रमांक – आयेशा तुळजापुरे, इयत्ता ९ वी अ (गोल्ड मेडल)
सोलो डान्स – द्वितीय क्रमांक – कारुण्या कांबळे (सिल्व्हर मेडल)
रनिंग – प्रथम क्रमांक – धनश्री मोरे (गोल्ड मेडल)

Placement

Sr. No.	Name of the Student	Lila Junior Batch	School Name	Working Organization
1	Ayesha Raj Mohammed Mallebhari	2011	Anjuman I. Islam Peer (Urdu) Mohammed High School	Infosys, process executive
2	Mamata Mallikarjun Bhandari	2011	Dr. Kalmadi Shamrao Kannada Medium School	Working in recovery department in R.K. Association
3	Neha Prakash Sathe	2011	St. Clare's Convent school	Kulkarni laboratories and quality management services
4	Kashika Manoj Reddy	2012	St. Clare's Convent school	Deenanath mangeskar hospital working as staff nurse
5	Manali Vitthal Gawade	2012	Hirakani School, Gawadewadi	Kontakt Global
6	Megha Shankar Moolya	2012	Lt. Dr. Kalmadi Shamrao Kannada Medium School	Karvy corporate pvt. Ltd.
7	Namrata Sapkal	2012	Camp Education Society Girls Marathi High School	Policy Planner Insurance brokers
8	Rahat Shaikh	2012	Anjuman I. Islam Peer (Urdu) Mohammed High School	Ruby hall clinic
9	Sakshi Rajesh Tantak	2012	St. Clare's Convent school	C2L BIZ Solutions
10	Vaishali Hinwar	2012	C.E.S's Utkarsha English Medium School	Tata consultancy services
11	Aaliya Yusuf Khan	2013	Anjuman I. Islam Ahmed Peer Mohammed English Medium School	Tech Mahindra
12	Arsalna Naeem Khan	2013	St. Clare's Convent school	Vodafone Idea limited (Vi)
13	Gauri Jambhulkar	2013	Camp Education Society Girls Marathi High School	Started own. Lab
14	Juveriya Pinitod	2013	St. Clare's Convent school	Small tuition classes as a part time teacher after my college. My class name is Gurukul tutorial in camp pune
15	Mahima Jerry Das	2013	C.E.S's Utkarsha English Medium School	Motherhood hospital lullanagar pune
16	Meera devidas umbarje	2013	Camp Education Society Girls Marathi High School	Clariwell global services
17	Qasad Zakir Shaikh	2013	Anjuman I. Islam Peer (Urdu) Mohammed High School	working in medical
18	Khushi Vinod Baniya	2014	St. Clare's Convent school	Credence resource management
19	Roshani Dareshwar Gurav	2015	Camp Education Society Girls Marathi High School	Alika Green Tech

Job Experience

I am very happy working in tech Mahindra. I am feeling so happy when I receive the salary at the end of the month because it's after working for the entire month and it's just because Mom Dad and my parents had worked alto for me given every necessary things required to be at this stage. And I am nothing without you all. Thank you so much for all your efforts taken to groom me well.

Thank you mom dad

Aaliya khan (LJ-Batch 2013)

I am very happy to inform you that I have got a job at C2I BIZ Solutions, Hinjewadi-Pune as a software developer.

I had already completed a Full Stack Development Course during engineering itself.

Currently it's been a month I am working here and my experience here is great. As a fresher there is a lot to learn. I had also mailed you a month back to inform you that I joined this company. I am very grateful for your support and guidance of the entire LPF Family.

Thank you so much!

Sakshi Rajesh Tantak (LJ- Batch 2012)

I am doing Msc in microbiology, my college hours are from 8 am to 4pm. After college I teach in Gurukul tutorials as a part time teacher. My teaching hours are from 4.30pm to 8.30pm.

After pursuing my Msc I want to become a full time professor. Because of this part time teaching I gain confidence and my basic concepts are being cleared everyday. I get paid 5000 monthly for 4 hours. I use this amount as a helping hand for my dad. And I also help my dad in paying my college fees.

Thank you.

Juveriya pinitod (LJ-Batch 2013)

I am Megha Shankar Moolya LJ Batch 2012. I am working at Karvy corporative pvt. Ltd. for customer care executive of Bank of Maharashtra. I had good experience ,everyone is very supportive and friendly atmosphere. Thank you so much mom and dad for continuesly supporting me.

Megha Shankar Moolya (LJ-Batch 2012)

I am sending this message to inform you that your Lila girl is graduated now and also doing job in medical. I hope after listening to this news you become happy and feeling proud to be my mom and dad, as I always want you to feel proud to be my mom and dad. This job teaches me a lott. I gain a lot of knowledge in medical field. And also start feeling like I became a little bit doctors also. My every achievements in life is just because both of you. As you both trusted on me, try to build confidence, attitude and self trust in me that's why I am here right now urning my own Money. Now my further plans are to do pgdmlt with job and become more successful in my life. I only want your blessings and support; I promise I will always make you feel proud and happy.

Take care both of you. Love you mom dad

Stay safe and healthy

Your lovely daughter

Qasad Shaikh (LJ-Batch-2013)

I have started my 1st job in the Telecom Industry in AIRTEL as a Customer Relationship Officer on 4th May, 2021.

In the joining process I had to clear a training of NHIP that is NEW HIRE TRAINING INTERVENTION. I cleared it with 91% I worked in AIRTEL for around 11 months and then joined VI (Vodafone Idea) as a Customer Care Executive. On both the designations my job was to do sales and service on ground level. I really enjoyed doing my job and got back to telecom when I left Airtel. I always had a word with Ashwini ma'am about my future plans. I joined Vi on 4th May, 2022 and at the same time I had my final year examinations of BCOM. I did not study anything, did not attend any online or offline lectures. I went to a home tutor for around 15 - 20 days to cover the subjects Auditing - Taxation and Accountancy. Took Xerox Copies of the text and finally cleared graduation with 76%. That was the moment when I felt really proud of myself because I was on an average percentage of 60 to 66% and got 76% in my final year. Another glorious moment was when I dropped a mail to Lila Mom & Feroz Dad when I informed them about graduation and also about my job.

The minimum criteria for getting my profile off role (Customer Care Executive) to On Role (Store Manager) was graduation. And I'm working hard to achieve it. I really want to thank Mom & Dad as it was really next to impossible without them.

Thank you Mom & Dad.

Arsalna Naeem Khan (LJ- Batch 2013)

I'm Kashika Manoj Reddy from Batch 2012 Currently I'm working in deenanath mangeshkar hospital as staff Nurse in operation theatre and I'm studying PB Bsc nursing 1st year in St Andrew's college of nursing. My job is going good but little hectic because of long duration cases but I'm doing well.

Kashika Manoj Reddy (LJ- Batch 2012)

Training Data

LILA Juniors

No	Trainiar Name	Trainer Type	Traning Topic
1	Ms.Rashama Tanpure	LF-2015	Biology
2	Ms.Yashica Borger	LF-2014	Physics
3	Ms. Puja Borude	LF-2013	Chemistry
4	Ms.Asha Bhosle	Volunteers	Police Career Guidance
5	Ms.Nalilni Choudharey	BMC	Story Telling
6	Ms.Archana Sasane	LPF Trainer	FPA -Health & Hygiene
7	Mr.Suhas Kirloskar	LPF Trainer	Quick Tips For Maths Calculation
8	Dr.Datta kumbare	LPF Trainer	Science Workshop
9	Mr.Suhas Kirloskar	LPF Trainer	Board Exam Preparation -10th Grade, Batch 2019 -City
10	Ms.Ashwini Sing	LPF Trainer	Important Instruction by LPF
11	Volunteering	LPF Trainer	Fun and Learn Program -Orchid School
12	Ms.Neeta Khilnani	LPF Trainer	IQ Boosting

LILA Seniors

No	Trainiar Name	Trainer Type	Traning Topic
1	Ms. Smita Kandeekar	LF-2005	Mathamatics
2	Ms. Meera Natrajan	LPF Trainer	Smart Learnar
3	Ms. Ashwini Sing & Mr .Suhas Kirlioskar	LPF Trainer	Important Instruction by LPF
4	Ms. Anuja Sahasrabudhe	Corporate Volunteers	Career Opportunity
5	Ms. Kareema Shaikh	LJ-2015	Career Guidance on optometry
6	Ms. Asha Bhosle	Volunteers	Police Career Guidance
7	Ms. Bharati Naik	LPF Staff	Introduction Excel, Word ,PaworPoin

LILA Girls

No	Trainiar Name	Trainer Type	Traning Topic
1	Ms.Bharati Naik	LPF Staff	Introduction Excel, Word, Power Point
2	Ms.Asha Bhosle	Volunteers	Police Career Guidance

My Success Journey

I joined Lila Poonawala foundation in 2012. It's 10 years now and many more to go. In 2012 I received Scholarship that time I was in 7th std. My family financial background was not that much strong. So this Scholarship is turning point for my dream, through this

Scholarship it is possible for me to reach my dream.

I cleared my SSC in 2016 from Dr. Kalmadi Shamrao High School in Kannada Medium. I got 88.20% in SSC exam. Throughout my high school journey Lila Poonawala Foundation helped me a lot. They provided many training sessions. One of the best training is Maths and English class. As I am coming from Kannada medium English class helped me a lot. I got 77.20% in HSC Exam. from Nowrosjee Wadia College. I graduated from Abasaheb Garware College with 91.21% in Bsc Computer Science.

I got job in KPIT Technologies in 2021.

Due to the support of my parents, teachers and LPF family, I have got the courage to face challenges. LPF family arranged lot of training programme like communication improvement, time management, decision making, gender diversity, interview skills and logical thinking, etc. These sessions are beneficial for me, while I am preparing for my job and in day to day life also. Lila Poonawala Foundation not only supported us financially also guidance, self defence and computer related training etc.

I would like to thank mom and dad each and every member of Lila Poonawala Foundation for encouraging me in this journey. Keep this blessing with me.

All the best to my all Lila sisters you have a great future ahead.

Ramya Shetty

Lila Junior-2012

Dr. Kalmadi Shamrao Kannada Medium School

My Teacher in my Heart !

*A teacher lives in my heart,
She pushes me towards good path.*

*To me comes all the good things,
When I am under her blessings.*

*She teaches me to walk on thorns,
and stay as strong as stones.*

*Because she is so skilled,
with knowledge my heart is filled.*

*She says, "You are the best",
No matter, what says the rest.*

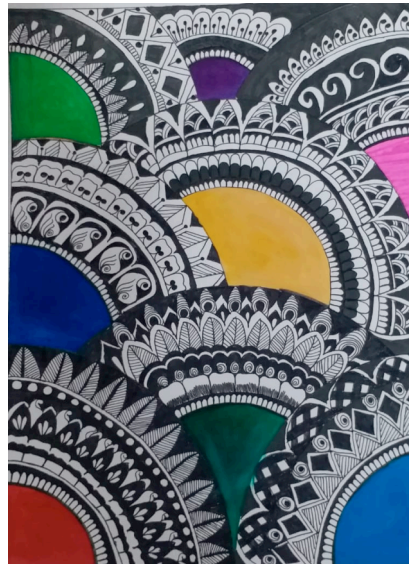
*To her, I want to thank,
If she leaves me, I'll be blank.*

*I want her to live long,
For whom I wrote this song.*

Zara Firoz Shaikh

Anjuman English Medium School.

Lila Junior-2019

Art in Me

Shreya Kerbhau Thorat

Z.P.Pri.School, Chandoli

मुलींचे शिक्षण, प्रगतीचे लक्षण

काही तुमचे, काही माझे;
काही द्यावे, काही घ्यावे; असा काही
घ्यावा वसा,

मी एक साधक शारदेच्या
मंदिरातली, लेखणीतून व्यक्त करते,
मुलींच्या शिक्षणाविषयी भावना माझ्या
मनातली.

पूर्वी स्त्रीला चूल आणि मूल
एवढेच माहीत होते, तिला समाजात स्थान नव्हते की स्वातंत्र्य. कारण
तिला शिक्षणाचा जराही गंध नव्हता. पण आजचे युग एकविसाव्या
शतकपूर्तीचे. आज मुलींच्या शिक्षणाबाबत मोठी जागरूकता झालेली
दिसून येते. पण असे असले तरी ग्रामीण भागात मुलींच्या
शिक्षणाबाबत पालकांमध्ये काही प्रमाणात का होईना उदासिनता
दिसते. एक प्राथमिक शिक्षिका म्हणून मला आवर्जून सांगावेसे वाटते
की, आजही मुलगी परक्याचे धन मानले जाते. तिच्या शिक्षणासाठी
आणि पुढे लग्नासाठी आई-बापाचे जणू आर्थिकदृष्ट्या कंबरडे
मोडते, असे ऐकायला येते. मुलींच्या शिक्षणाबाबतची पालकांची
उदासिनता संपविण्यासाठी, मुलींना शिक्षणाच्या प्रवाहात आणणे,
तिने शाळेत आल्यानंतर आपले शिक्षण यशस्वीरित्या पूर्ण करावे,
यासाठी तिला शिक्षणाची गोडी लागावी म्हणून केवळ पुस्तकी ज्ञान
पुरेसे नाही, त्यासाठी वैशिष्ट्यपूर्ण शालेय उपक्रमांची जोड हवी, हेच
उद्दीष्ट डोळ्यांसमोर ठेवून मी घेतलेल्या उपक्रमांची माहिती नमूद
करते.

१ जुलै हा दिवस महाराष्ट्र कृषीदिन म्हणून साजरा केला. या
दिवशी दिवंगत नेते वसंतराव नाईक यांच्या जीवनचरित्राची ओळख
करून देताना, शेतीस प्रत्यक्ष भेट देणे, शेतकऱ्याची प्रत्यक्ष मुलाखत
घेणे, शेतीच्या अवजारांची ओळख करून घेणे, शेतीच्या
कामांविषयी सविस्तर माहिती मिळवणे हे उपक्रम मुलींच्या सक्रिय
सहभागाने खरोखरच प्रभावी व परिणामकारक ठरले. तसेच डॉक्टर्स
डे निमित्त गावातील डॉक्टरांची मुलाखत घेऊन त्यांच्याशी मुलींनी
मनसोक्त गप्पा मारल्या. आरोग्य व स्वच्छता संदर्भात मार्गदर्शन
लाभले. डॉक्टरांच्या साधनांची ओळखही झाली. त्या साधनांची
उपयुक्तता समजली. आषाढी एकादशी निमित्त गावातून दिंडी
काढली. मुलींच्या वेशभूषेने दिंडी सोहळा आकर्षक ठरला. मंदिरात
जाऊन मुलींनी भजन म्हणून उपस्थितींना मंत्रमुग्ध केले. वारकरी दिंडी
सोहळा प्रत्येकाला हवाहवासा वाटला. शिक्षक, विद्यार्थी-विद्यार्थिनी
आणि पालकांनी एकत्रित शाळेत गुरुपौर्णिमा साजरी केली. त्यायोगे
गुरुजनांविषयी कृतज्ञता व्यक्त करण्यात आली. थोर नेत्यांची जयंती
व पुण्यतिथी निमित्त निबंध, वक्तृत्व, रांगोळी, मेहंदी स्पर्धा
आयोजित करण्यात आल्या. मुलींचा उत्स्फूर्त सहभाग मनाला प्रसन्न
करणारा होता. वनसंवर्धननिमित्त वृक्षारोपण आणि वृक्षदिंडी हे
उपक्रम यशस्वीरित्या संपन्न झाले. शालेय मंत्रिमंडळ निवडणूक या
उपक्रमातून प्रत्यक्ष निवडणूक प्रक्रियेची ओळख झाली. मतदार
म्हणून मतदानाच्या हक्काबाबतची जागरूकता तर उमेदवार म्हणून
शाळा व विद्यार्थ्यांविषयीची कर्तव्ये यांची जाणिव झाली. प्रौढ व गुप्त
मतदान प्रक्रियेची प्रत्यक्ष माहिती मिळाली.

कला व कार्यानुभव या विषयांतर्गत शाळेत कागदी फुले तयार
करणे, फुलांचा हार तयार करणे. दिवाळीनिमित्त आकाशकंदील व
भेटकार्ड तयार करणे. वॉलहॅंगिंग, पेनस्टॅंड तयार करणे. रक्षाबंधन
सणानिमित्त त राखी तयार करून वर्गात रक्षाबंधन साजरा करणे,
रांगोळीतून अमृत महोत्सवी स्वातंत्र्यदिनाची ओळख करून देताना
हुतात्म्यांचे पुण्यस्मरण करणे, हरघर तिरंगा हा उपक्रम राबविणे
स्वातंत्र्यसंग्रामातील प्रसंगांवर चित्र काढून रांगविणे, वेशभूषा करून
स्वातंत्र्यसंग्रामातील रगरागिनींची ओळख करून देणे. असे विविध
उपक्रम पार पाडले. विद्यार्थी-विद्यार्थिनींचा वाढदिवस साजरा करून
सहशिक्षणाचे महत्त्व व आवश्यकता पटवून देण्यात आली.

वाढदिवसानिमित्त एक पुस्तक खरेदी करून ज्ञानात भर
घालणे तसेच घराच्या जवळपास एक झाड लावून त्याचे संगोपन व
संवर्धन करण्याचा संकल्प करण्यात आला. शालेय स्तरावर विविध
वैयक्तिक व सांघिक खेळांच्या स्पर्धा घेण्यात आल्या. मुलांबरोबर
मुलींनाही खेळाचे महत्त्व पटवून देण्यात आले. निरोगी शरीर व
निरोगी मन हे जीवनाचे अविभाज्य घटक आहेत. त्यासाठी योगासने,
व्यायाम करणे तसेच दीर्घायुषी होण्यासाठी जीवनाची लांबी माहित
करून देण्यात आली. सामान्यज्ञान वृद्धिंगत होण्यासाठी, अवांतर
वाचनासाठी 'सामान्यज्ञान' स्पर्धा घेण्यात आली. यातून मुलींना स्पर्धा
परीक्षेचे जीवनातील महत्त्व पटवून देण्यात आले. शाळेतील
शिक्षिका श्रीमती धिमते मॅडम स्पर्धा परीक्षेच्या माध्यमातून 'नायब
तहसिलदार' पदावर स्थानापन्न झाल्या. मुलींनी त्यांची शिक्षणसेवक
पदापासून ते नायब तहसिलदार पदापर्यंतचा स्फूर्तिदायी, प्रेरणादायी
प्रवास समजून घेतला. प्रश्नमंजुषा उपक्रमातून सतर्कता, अचूकता,
हजरजबाबीपणा, समयसूचकता या गुणांचे यशातील योगदान
समजले. परिपाठात प्रश्नपेढीतील प्रश्न विचारून विषयज्ञान व
सामान्यज्ञान यांची योग्य सांगड घालण्याचा प्रयत्न केला जातो.
मेडिटेशन (सजगता) उपक्रमातून स्मरणशक्ती वृद्धिंगत होते याची
जाणीव करून देण्यात आली. बालसभेच्या माध्यमातून कार्यक्रमाचे
नियोजन (पूर्वतयारी) व आयोजन (प्रत्यक्ष कार्यवाही) याची योग्य
सांगड घालणे शक्य झाल्याचे निदर्शनाला आले. खाऊ बाजाराच्या
माध्यमातून स्वयंपाक, पाककृतीमध्ये सक्रिय सहभाग घेता आला.
तसेच आठवडे बाजारातून व्यवहारज्ञान वाढविणे, अद्ययावत
ठेवण्याची जाणीव-जागृती झाली. एकंदरीत मुलींचे प्रभावी,
परिणामकारण आणि यशस्वी शिक्षणासाठी तसेच व्यक्तिमत्त्व
विकासासाठी या सर्व उपक्रमांची यशस्वी अंमलबजावणी पूरक व
प्रेरणादायी ठरली असे मला मनापासून वाटते.

सोडून द्या, वाईट चालीरिती, आता मुलींच्या शिक्षणाला देऊ
गती.

धन्यवाद !

सौ.शैला हेमंत खेडकर

पदवीधर शिक्षिका

जि.प.प्राथ.शाळा, चांडोली बुद्रुक,

ता.आंबेगांव, जि.पुणे

Dream and Vision of Success

This was an interview conducted by Lila Poonawalla Foundation of Dr. Vasanti Joshi. She is an experienced Physiotherapist. She was born in Thane.

She completed her schooling from Marathi medium school in Thane. After she completed her interscience, then she pursued her Physiotherapy from G.S. Medical, Mumbai. She is also the one who developed Physiotherapy department in Mulund Municipal Hospital. Later on she completed her Masters in Marathi Literature from Savitribai Phule Pune University and her PhD at the age of 55 from SNDT University because she is fond of Marathi Literature. She also practised Physiotherapy in U.S. for two years. She also practised in renowned hospitals like Sancheti, Jahangir and KEM Pune. She also believes in lifelong learning!!

Dr. Vasanti Joshi is also a Committee Member of Lila Poonawalla Foundation and also on the panel of student interviews for Physiotherapy and Nursing departments. She has worked efficiently for the foundation for so many years. She also wrote a book "Agadh Lila" which is based on the journey of Lila Mom. She decided to write this book because she wanted people to know about the great determination, discipline and amazing journey of Lila Mom. She also had her own clinic on small scale in Pune and Thane. She overcame many challenges and hurdles in her life and reached this position in her life.

She included the point that Physiotherapy is also good branch of medical science in which one can soar high and in Physiotherapy there is also a good connection between doctors and patients. They work with people of all ages and from all walks of life. Physiotherapy aims to help people improve their movement and mobility, reduce pain, prevent injury and manage chronic conditions. The health advice given by her was that we should exercise on daily basis and take good nutrition. We also got the point that she is a very organised person, she even manages her personal and professional. She has a family of four, husband and her two daughters.

She was elected as Board of Studies for 5 years, Board of Research for 2 years and Board of Examiners for 2 years. She also received prize from university for her unique thesis after her

PhD. She also received State University Award. She also added the point that women should always be updated with knowledge, confident and should always believe in themselves, also work meticulously towards their goals and achieve financial independence. She also shared memorable days of her life with us, one of which was meeting the great poet and writer of Marathi Literature, Kusumagraj.

Her advice for the future generation was that, everyone should inculcate social values in themselves which are very important for personal development, also being strong emotionally, physically, socially and financially, being compassionate to the people around us and helping them when required and always having gratitude towards everyone. If you have the will to do anything you should always work towards it because it's very important to have a goal because that gives a meaning to our lives.

It was an honour for us to interview such a great personality and was an amazing experience. We learnt a lot from her and realized age is just a number!!!

"Self belief and hard work will always give you Success"

Dr. Vasanti Joshi
School Committee Member

Interview by-
Vedika Hiralal Nalla and Siddhi Shrikant Udekar
Lila Junior Batch-2016
School : St. Clares Girls High School

Dr. Alam Scholarship for academically good students **Anjuman English Medium School**

Zara Feroz Shaikh
Lila Junior-2021-

Achievement

Aadeeba Sameer Shaikh
Lila Junior-2021-

Award Function

Scholarship awarded to 215 deserving LILA Juniors from 13 schools of Pune City and Rural Area in August 2022.

Mr. Abhinay Kumbhar,

Commissioner of Income Tax, Exemptions, Pune was Chief Guest for the Award Function and

the Guest of Honour was **Mr. Amit Talreja**, Associate Vice President Finance at Brose India.

268 LILA Juniors from Pune City who successfully completed their important milestones of passing 10th std SSC Board Examination and 12th std HSC Board Examination were awarded Scholarships as LILA Seniors and LILA Girls to encourage them to continue their higher education in October 2022.

Mr. Umakant Ghate,

Managing Director and CFO of Seco Tools India Pvt. Ltd. was Chief Guest for the Award Function.

140 LILA Juniors from Rural area who successfully completed their important milestones of passing 10th std. SSC Board Examination and 12th std HSC Board Examination were awarded Scholarships as LILA Seniors and LILA Girls to encourage them to continue their higher education in October 2022.

Editorial

Wish you and your families a Very Happy and Prosperous New Year 2023. I also take this opportunity to wish all our 10th and 12th std LILA Juniors and LILA Seniors the very best for their upcoming SSC and HSC Board exams.

We are pleased to present to you the 10th edition of our School Magazine – '2Morrow 2Gether'. This volume brings exciting articles, beautiful drawings portrayed by our LILA Juniors, LILA Seniors and LILA Girls and much more. I urge our LJs to use this magazine as a platform to express your thoughts, showcase your talents and creativity. I sincerely hope that this edition makes an interesting read.

I'm happy to share with you that this year we added 450+ LJs from 13 schools from 7th and 8th grade. The Award Functions were organized for their welcome in the LPF Family. These LJs were provided with school aids like Uniforms, pair of shoes and socks, school bag, raincoat, sweater, textbooks and notebooks in addition to scholarships. Indeed, it was a unique experience for the girls to come together and enjoy the grand award functions. Now these girls have become Daughters of MOM and DAD, and part of LPF family.

I sincerely urge all our LJs to fulfill MOM and DAD's expectations. MOM and DAD dream that their daughters should complete the graduation/post-graduation, get quality employment and support siblings and family financially. Also, MOM and DAD

expect that the girls should attend various training / skill building programs organized by foundation, share their happiness and keep them updated about their progress on mail or meet them occasionally, whenever possible.

Many offline and online programs have been organized by the foundation with the aim of enhancing your skills. Academic skills are necessary to get good grades. Hence, we organized sessions on academics especially for 10th and 12th std LILA Juniors and LILA Seniors. Also, we organized Easy Math Tricks and Calculations by Suhas Kirloskar, Health Awareness and Adolescent Education by FPAI for our LJs. In association with The Orchid School, LPF organized 8-day Fun and Learn Program for LJs from four city schools where the girls were not only taught academics but also learnt art, sport and etiquettes and mannerism. The Orchid School students who taught our LJs were very sincere, caring and passionate. This program was a big success and made LILA Juniors more extravert and confident. I urge all of you to participate in maximum training programs and take maximum advantage of the skills offered by Foundation.

In addition, foundation organized Award Functions, MOM's Birthday Celebration, Essay and Drawing competitions, and Eye check-up camps. Celebration of Children's Day by distributing sweets to more than 10,000 students was a cherry on a cake.

Enjoy your Christmas vacation and gear up in next year for your studies. Once again Happy New Year!!

- Ms. Bharati Naik
- Manager School Project

♦ Editorial Committee : Ms. Bharati Naik, Mr. Suhas Kirloskar, Ms. Ashwini Singh, Ms. Sangita Jagtap.

♦ Lila Poonawalla Foundation

♦ 'Fili Villa', 101/102, Survey No.23, Balewadi, Baner, Near Baner D-Mart, Pune-411045, India

♦ Ph. No. 020-27224264/65/66/67

♦ www.lilapoonawallaoundation.com ♦ www.lilapoonawalla.com